

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આત્મ સંવત : ૩૩/૩૪

વીર સંવત : ૨૪૫૪/૫૫

વિક્રમ સંવત :

પુસ્તક : ૨૬

સર્ગ :

શ્રી જેન આત્માનંદ સભા

ખારગેઈટ, ગાવનગર - ૩૭૪૦૦૧

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(૬૨ માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોઽસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કલ્પાદપ્ત્ત્વમ્ ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોઽસ્તિ ન પ્રિય સુહૃદ્ભોગાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચતે તત્ત્વજ ॥

પુ. ૨૬ મુ. વીર સં. ૨૪૫૪ શ્રાવણ. આત્મ સં. ૩૩ અંક ૧ લો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧	શ્રી વીર જન સ્તુતિ...	...	...	...	...	...	૧
૨	મંગળ સપ્તક.	...	...	...	...	...	૨
૩	નૂતન વર્ષાનું મંગળમય વિધાન.	...	...	...	...	...	૩
૪	ઉપદેશ શતક (આભાણુશતક)	...	...	...	...	...	૧૪
૫	જૈન ધર્મ ...	...	...	...	...	...	૧૭
૬	અથ વાચન અને વિદ્યા વ્યાસંગ	...	...	...	...	...	૨૨
૭	સ્ત્રી વિભાગ—મહિલા સુધાર	...	...	...	...	...	૨૬
૮	વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	...	૩૧
૯	આત્માનન્દ પ્રકાશ માટે હૃદયોદ્ગાર.	...	...	...	...	...	૩૨

મુદ્રક:—શા. ગુલામચંદ લક્ષ્મીભાઈ, આનન્દ પ્રિ. પ્રેસ સ્ટેશન રોડ—ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

આભાર.

સારી સંખ્યામાં અમારા માનવતા ગ્રાહકોએ પચીશમા તથા છવીશમા વર્ષની બેટની શુકનું વી. પી. સ્વીકારી લવાજમ વસુલ કરવા માટે તેઓશ્રીનો અમો આભાર માનીએ છીએ, તેટલુંજ નહિં પરંતુ આ લખતની બેટની આટલી મોટી શુક અને સુંદર વાંચન મળવા માટે કેટલાક સુસ્ત બંધુઓએ અમારી ઉપર પ્રશંસાના પત્રો લખ્યા છે, તે માટે વિશેષ નહિં લખતાં અમોને સ્વાભાવિક આનંદ થાય તેટલુંજ જણાવવું અત્ર સ્થાને બસ છે; વળી કેટલાક પ્રમાદિ ગ્રાહકોએ ધારવા પ્રમાણે બેટની શુક માટે જાહેર ખર્ચ કે અમારા પત્ર ઉપર ધ્યાન આપ્યા વગર વી. પી. પાછું વાળી નાહક જ્ઞાનખાતાને તુકસાન કરવા જેવું કર્યું છે; તેમાંથી કેટલાક ગ્રાહકોએ ફરી વી. પી. મંગાવેલ છે, બાકીના યતિકચિત રહેલા ગ્રાહક બંધુઓએ લવાજમ વસુલ કરવા માટે આવી સુંદર યાને મોટી બેટની શુકનો લાભ ખોવા જેવું નથી. લવાજમ ગમે ત્યારે આપવાનું છે, પરંતુ બેટની શુક સીલીકે હશે તોજ મળી શકશે જેથી તેઓએ જલદી મંગાવવા તરફી લેવી.

મહોપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી વિરચિત—

ऐन्द्र स्तुति चतुर्विंशतिका.

(स्तोपत्र विवरणयुता)

સંપાદક મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ ગ્રંથમાં ચોવીશ જિનેશ્વરોની સ્તુતિઓ વિવરણ સહિત સંસ્કૃત ભાષામાં શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ કૃત આવેલ છે. કાવ્યો સુંદર અને ટીકા શાસ્ત્રીય ગંભીર વિચારોથી ભરપૂર છે. અભ્યાસીઓને પઠનપાઠન કરવા યોગ્ય આ કાવ્ય અને વિવરણ શુદ્ધ કરવા તેમજ અસલપ્રતમાં તુટી ગયેલા પાઠોને ઉપાધ્યાયજીના શબ્દોમાંજ સાંધવા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સ્તુતિપાત્ર પ્રયત્ન કર્યો છે. આ ગ્રંથમાં આ ચોવીસી સાથે પરમજ્યોતિ પચ્ચીસી, પરમાત્મ પચ્ચીસી, વિજયપ્રભસુરિ સ્વાધ્યાય અને શ્રી સચુંજય મંડન શ્રી રૂપસદેવ સ્તવન (સંસ્કૃતમાં) વગેરે કાવ્યો પ્રકટ કરી સંસ્કૃત સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ કરી છે. સાધુસાધ્વી મહારાજ અને જ્ઞાન ભંડારોને ખાસ ઉપયોગ માટે આર્થિક સહાય આપનાર બંધુની ઇચ્છાને માન આપી તેમણે આપેલી રકમ બાદ કરી વધારાના ખર્ચ પુરતી માત્ર કિંમત ચાર આના પોસ્ટેજ ખર્ચ બે આના સાથે માત્ર નામની કિંમત રાખેલી છે. ઉંચા એન્ટ્રીક પેપર ઉપર સુંદર વિવિધ શાસ્ત્રી ટાઇપમાં નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાવી ઉચી જાતના કપડાનું પાકું આમંડીંગ કરાવેલ છે.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ધીરમ્ ॥

તેષાં પારમેશ્વરમતવર્તિનાં જન્તૂનાં નાસ્ત્યેવ શોકો ન
વિદ્યતે દૈન્યં પ્રલીનમૌત્સુક્યં વ્યપગતો રતિવિકારઃ જુગુપ્સ-
નીયા જુગુપ્સા અસમ્ભવી ચિત્તોદ્વેગઃ અતિદ્રવર્તિની તૃષ્ણા
સમૂલકાર્ષકષિતઃ સન્ત્રાસઃ કિન્તર્હિ તેષાં મનસિ વર્તતે ધીરતા
કૃતાસ્પદા ગમ્भीરતા અતિપ્રબલમૌદાર્યં નિરતિશયોઽવદ્દમઃ ।

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૬ મું. { ધીર સંવત્ ૨૪૫૪. શ્રાવણ. આત્મ સંવત્ ૩૩. } અંક ૧ હો.

“ શ્રી વીરજન સ્તુતિ. ”

(રાગ--આશાવરી.)

આજે આપણ સૌએ પ્રેમે નામ મહાવીર લીજે.
સુખદાયી સુનામ પ્રભુનું, મંગલકારી ખ્યારું;
કષ્ટ નિવારણ મનહર પ્રભુ તું, અખિલ વિશ્વના તારું;
આજે આપણ સૌએ પ્રેમે નામ મહાવીર લીજે. (૧)
પ્રીતે જપીશું વીરજપમાળા, એજ હમારું કામ;
કર્મ પડલ સહુ દૂર કરી જે, અર્પે મુક્તિ નિધાન.
આજે આપણ સૌએ પ્રેમે, નામ મહાવીર લીજે (૨)
બાળહૃદયની વિનતિ અંતે, કરજો બહાર કૃપાલુ;
જ્યોતિ આત્માનન્દ પ્રકાશકી, દેજો નિત્ય દયાલુ.
આજે આપણ સૌએ પ્રેમે, નામ મહાવીર લીજે. (૩)
વાડીલાલ જીવાભાઈ ચોકસી.—અંભા. ૧.

૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મંગલ-સપ્તક.

મંગલ શુભ દીન આજ, અમારે-મંગલ.
ફલશે વાંચિછત કાજ, ” ”

મહાવીર સ્મરણ— (૧)

નૂતન વર્ષારંભે સ્મરણ કરવું શ્રી “ મહાવીર ”
મેલવીએ જીવન અવલોકી બોધ અનુપમ ધીર ! અમારે ૧.

ગુરુદેવ વન્દન— (૨)

શ્રી ગુરુદેવ નમન કર સનેહ સૂરિવર ‘આત્મરામ’,
ભારત ભૂષણ દૂષણ વિણ એ યોગીશ્વર નિષ્કામ. અમારે ૨.

ધર્મ શ્રદ્ધાન— (૩)

છે જીનદેવ પ્રણેતા જેના ‘ધર્મ’ અનુપમ એહ,
સ્વાદ્વાદ રસ સ્વાદ સુધારસ પાન કરો ધરી નેહ. અમારે ૩.

રત્નત્રયી મીલન— (૪)

“દેવ, ગુરુ અને ધર્મ” પરત્વે પ્રગટાવો ભવિ ! પ્રેમ,
સમકિત શ્રદ્ધા સાથે સુંદર રત્નત્રયી મળે તેમ. અમારે ૪.

ઉદ્દેશની યાદ— (૫)

નૈતિક, સમાજકને ધાર્મિક પ્રશ્નો યોગ્ય જણાય,
ચર્ચિશ સમ્યક્ ભાવે જેથી સંગઠન દઢ થાય. અમારે ૫.

સીસ્વર-પહિયાન— (૬)

સીસ્વર જ્યુબીલીનો મનહર ઉત્સવ અવસર જાણુ,
આનંદોલન દ્વારા રસ રેલી કરવી યોગ્ય પિછાન. અમારે ૬.

મંગલ સમર્પણ— (૭)

સહધર્મિ જન્મુ ગણ સાથે સહાયક જે જે મહારા,
મંગલ માલ સમર્પું તેને શ્રી આત્માનંદ દ્વારા. અમારે ૭.

સંઘવી વેલચંદ ધનજી.

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન

અ સમવાયરૂપ કારણોમાં ઉદયમને પ્રધાન કરી અજ્ઞાનરૂપી અધિકારનો આધ્યાત્મિક પ્રકાશવટે વિલય કરી જૈન સૃષ્ટિમાં નવસર્જનનાં કિરણો ફેંકતું આત્માનંદ પ્રકાશ-આજના મંગલમય દિવસે ૨૬ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે; પ્રવેશ કરતાંની સાથેજ આંતર સ્વગત પ્રશ્ન પુછે છે કે, આટલા વર્ષોના 'શ્રાવણો' વીતી ગયા પછી અને ભરયૌવન કાલોચિત પત્ર દેહનો વિકાસ થયા પછી સ્વનામની સાથેકતા મારાથી થઈ શકી છે ? તે વખતે આંતરનાદ-અનાહત નાદ પ્રકટે છે અને પ્રતિધ્વનિ થાય છે કે જાતિ, ધર્મ અને અધ્યાત્મના વિચારોને (thought waves) પોતપોતાને સ્થાને સ્થાપીને સમ્યગ્ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ એ સૂત્રના રહસ્યને સિદ્ધ કરી બતાવ્યું છે, અને તે દ્વારા વાંચકોના અંતઃકરણમાં સૂક્ષ્મ પરિણામો નીપજાવ્યા છે તે માટે સંતોષ ધારણુ કરે છે.

અપૂર્ણતા અને પ્રગતિ—

પરંતુ આટલા સંતોષથી વિરામ ચિન્હ તે મુકવા માગતું નથી. સર્વજ્ઞ ભગવાન સિવાય પ્રત્યેક ચૈતન્યમય મનુષ્ય જ્યાં અપૂર્ણ છે ત્યાં જડ પ્રકાશ અપૂર્ણ હોય તેમાં આશ્ચર્ય શું ? પરંતુ એ પ્રકાશનું આત્મા સાથે મિશ્રણ થતાં તેમાં અપૂર્વ ચૈતન્ય પ્રકટે છે તેથી ઉત્સાહિત થઈ યૌવનસુખની પ્રગતિમાં આગળ વધવા ઇચ્છે છે અને અત્યાર સુધીમાં જેવી જેવી લેખ સામગ્રીથી સુંદર પરિણામ ઉત્પન્ન કરેલું છે, તેથી દ્વિગુણિત પ્રગતિમાન થવા વિચારે છે. કાળના અનંત મહાસાગરમાં સૃષ્ટિ ઉપર તેનું કાર્ય અદૃષ્ટ ગણાય, પરંતુ આત્માના આનંદને પ્રકટ કરવાનું જે મંગલ કાર્ય તેણે આરંભેલું છે તેનું સૂક્ષ્મ નિરીક્ષણ કરતાં કાર્યની મહત્તા અનદૃષ્ટ અને અમૂલ્ય છે એમ પણ તે જાણી શકે છે.

સંજ્ઞાનો ઉપનય.—

૨૬ ની સંજ્ઞા (term) પરમાત્મા મહાપીર ચોવીશમા તીર્થંકર જેના શાસનમાં આ પત્ર પ્રગતિ કરી રહ્યું છે તે અને તેમના નિશ્ચય અને વ્યવહાર બે ચક્રવાળા આધ્યાત્મિક રથ ઉપર આરૂઢ થયેલા આ પત્ર અર્જુનના સારથિ શ્રી કૃષ્ણની પેઠે પરમાત્માના સારથિપણા નીચે અધિષ્ઠિત થયેલું છે; આત્મા અને કર્મોનું

૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યુદ્ધ થવાનું છે, પ્રત્યેક વ્યક્તિએ અભિસંધિજ વીર્યથી સમરાંગણમાં યુદ્ધ કરવાનું છે; અનાદિ કાળથી ચાલતાં યુદ્ધમાં મનુજગતિ નગરીમાં આ યુદ્ધ બરાબર જગૃતિ પૂર્વક થઈ શકેતો પુરૂષાર્થદ્વારા ચૈતન્યનો અવશ્ય વિજય છે; અહિં જન્મ જરા મૃત્યુરૂપ આંતર શત્રુઓનો વિજય કરવાનો છે. અને તે વિજય કરવામાં પરમાત્મા મહાવીરનું આધ્યાત્મિક જીવન સારથિરૂપ-પ્રેરણારૂપ, (motive power) છે આવા ઉપનય પૂર્વક નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશતાં સ્વતઃ ગૌરવયુક્ત અભિનંદન લે છે.

શરો અને અલંદતા.—

સવારે બપોરે સાંજે રાતે કાલે મહિના પછી અને દશ વર્ષ પછી આપણે એક ઝરો જોઈએ છીએ ત્યારે આપણને લાગે છે કે આપણે એનો એ ઝરો જોઈએ છીએ; વાસ્તવિક રીતે વહેતા ઝરાનું અમુક સમયે દેખાયલું જિંદુ બીજી સેકન્ડે ત્યાંથી આગળ ચાલ્યું ગયું હોય છે અને તે જગ્યાએ નવું જ જિંદુ આવેલું હોય છે. એ પ્રમાણે સમયે સમયે ઝરાનું સ્વરૂપ બદલાવા છતાં એકંદરે ઝરો એનોએજ દેખાય છે; જગત્ અને જીવંતીનું પણ એમજ હોઈ આ પ્રકાશપણ નવાં નવાં દૃષ્ટિજિંદુ આ (angles of vision) સ્વાદ્વાદ દૃષ્ટિએ ગ્રહણ કરતું આગળ વધતું જાય છે; આ સંબંધમાં વિશેષ સ્પષ્ટ ખુલાસો વાંચકોની બુદ્ધિધતુલાને ન્યાય માટે સૂચવી ચર્ચિત્ત નિવેદન રજુ કરીએ છીએ.

સ્મરણોનું સિંહાવલોકન.—

ગત વર્ષનાં સંસ્મરણોમાં સૌથી અગ્રપદે શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થનું ઉદ્ઘાટન આવે છે. લગભગ અઢી વર્ષનાં યાત્રાત્યાગરૂપ અસહકારના તપ પછી પાલીતાણુના નામદાર દરબારશ્રી તથા જૈન સમાજ વચ્ચેના ઝઘડાનો નામદાર વાઇસરોય મારફત સંતોષકારક નિકાલ થઈ ગયો છે. આ સંબંધમાં કેટલાક મનુષ્યો ભિન્ન ભિન્ન અભિપ્રાયો ધરાવે છે અને એમ પણ કહેવા માગે છે કે આપણે બહુ ઓછામાં ઓછું હક્કની રૂએ મેળવેલું છે; વસ્તુતઃ આ સંબંધમાં તટસ્થ વિચારકોની સંખ્યા આપણી કામમાં બહુ અલ્પ પ્રમાણમાં છે; અને તેમાંએ સમતોલન સ્વભાવે પોતપોતાના વિચારો સ્ફુટ આકારમાં રજુ કરનાર સમાજ સેવકો તો તેથી પણ અલ્પ સંખ્યામાં છે; આપણા પરંપરાગત હક્કો, દરબારી સત્તાની મર્યાદા અને ત્રીણું સંરક્ષણનો બદલો-આમાં તમામ હક્કો ઇ. સ. ૧૮૭૭ પ્રમાણે કાયમ રહ્યા છે; પરંતુ તેમાં હક્કોની ચોખવટ સારી રીતે થઈ ગઈ છે; દરબારી સત્તાની મર્યાદાની ચોખવટમાં નાની કેટોની હાડમારી વાળી પરત્રંત્રતા બંધ થઈ છે અને સંરક્ષણના પ્રશ્નમાં સાઠ હજારની રકમ વિશેષ થઈ છે; પરંતુ મે. વોટસનના ચુકાદાને અંગે સદરહુ રકમ સંતોષકારક માની શકાય; તે સાથે ૧૯૨૧ નો ઠરાવ મુબઈ સરકારનો વિરૂદ્ધ પડતો જેટલો હતો તે

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

૫

ફર કરવામાં આવ્યો છે. પ્રસ્તુત સંતોષકારક સમાધાનવાળા નિર્ણયને માટે અવિરત પ્રયાસ કરનાર શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના પ્રતિનિધિ સાહેબો તેમાંએ ખાસ કરીને શેઠ કીકાભાઈ પ્રેમચંદને ધન્યવાદ ઘટે છે; પરંતુ આ નિર્ણય પછી આપણું કર્તવ્ય નાનું દરબારશ્રી સાથે સહભાવ તેમજ તેમની ન્યાયશીલતા ઉપર પણ પરસ્પર વિશ્વાસ વધારીને કામ લેવાનું છે; અને તે આ સર્વ ઠરાવોના ઇતિહાસની પાછળનો પ્રધાન નિર્દેશ-ધ્વનિ છે. આપણા સહભાવો છતાં પણ જો મુશ્કેલી ચાલુ રહે તો ન્યાય મેળવવા સરકારની દરમ્યાનગીરીનો નિરૂપાયે આશ્રય લેવો પડે; આપણા પ્રતિનિધિઓએ કોઈપણ પ્રકારની મોહિનીમાં અંતરજ નહીં દરબારને આત્મસમર્પણ કર્યું છે એ આશ્વેષમાં મુદ્દલ તથ્યાંશ નથી; આપણે આશા રાખીશું કે દરબારશ્રી શાસનતંત્ર સંચાલક તરીકે જોનો સાથે ઉદાર ભાવનાથી વર્તે, જકાતની સર્વાંશે મુક્તિવાળી નવાજેશ બનતી ત્વરાએ પ્રકટ કરી જેન સમાજના હૃદયોને પ્રેમ ભાવનાથી આકર્ષે અને એ રાંતે જેન સમાજ અને તેમની વચ્ચેની સહાનુભૂતિ અને સહભાવનો સાંકળને દીર્ઘકાળ સુધી દઢીભૂત કરે

ગતવર્ષમાં અતિવૃષ્ટિનું ભયાનક સંકટ ભવિતવ્યતા અને મનુષ્યોનાં સમુદાય પાપ કર્મના ઉદયથી ગુજરાત અને કાઠીયાવાડ ઉપર આવી પડ્યું હતું; મનુષ્યો અને પશુઓ પણ અભુધાર્યા સંકટમાં આવી ગયા હતા. કુટુંબોનાં કુટુંબો ઘરબાર વિગેરેથી રબડતાં થયાં હતા; તેવા કટોકટીના પ્રસંગે સ્વયંસેવકોની તનતોડ મહેનત, શ્રીમંતોનાં અઢળક દાનો અને સહાનુભૂતિઓ સંકટ ફર કરવા માટે વપરાયાં હતાં અને નિરાધારોને સારી મદદ તનમન ધનથી અપાઈ હતી. એ દયાળુ જોનોની જોન સૃષ્ટિમાં જીવંત યોગ્યતા જણાઈ હતી. જ્યારે જ્યારે પાપ વાસનાઓ પૃથ્વી ઉપર વધી જાય છે ત્યારે ત્યારે કુદરતના અગમ્ય સંકેતથી આવાં સંકટો મનુષ્યમાં રહેલા દયા ઉદારતા વિગેરે સદ્ગુણોને કસોટીપૂર્વક ખીલવે છે અને એ દ્વારા મનુષ્યોનાં મનુષ્યત્વની પરીક્ષા સ્થૂલ જગતમાં થાય છે.

જોન કોન્ફરન્સનું અસ્તિત્વ સજીવન કરવા માટે જોન સમાજની જાગૃતિ હજી વિચાર વાતાવરણમાં ગાઢ નિદ્રા લે છે; હજી સુધી આગેવાનોમાં ઉદાર ચિત્તપણું, અને સંપીને એકત્ર મળી કાર્ય સિદ્ધિ કરવાની ધગશ ઉત્પન્ન થઈ નથી, એ જોન સમાજને માટે ઘણું શોકજનક ભાવિ છે. હાલતો જોન સમાજ કુટુંબ કલેશની શરૂઆતથી જ્ઞાતિકલેશ અને સંઘકલેશની વિડંબનામાંથી પસાર થાય છે, તેવા પ્રસંગમાં અખિલ હિંદ જોન કોન્ફરન્સની એકત્રતાની આશા સ્વપ્ન તુલ્ય થઈ ગઈ છે. જ્યાં પત્ર પત્ર વચ્ચે વિચાર ભેદને અંગે ઈર્ષ્યાઓ સેવાતી હોય, ખંડનના અગ્ન્યઓ ફેંકાતા હોય, અહમહમિકાની નદીના પૂરમાં ઉભય સૈન્યો તણાતા હોય ત્યાં વાતાવરણની એકતા શી રીતે થઈ શકે ? જોન સમાજ, તું આર્ય સમાજનું દૃષ્ટાંત લે. ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ તત્વજ્ઞાનને ધરાવવાનો દાવો કરતો તેમજ ‘સવિ-

૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીવ કર્મ શાસન રસી ' એ ભાવનાના અધિષ્ઠાતા શ્રી મહાવીરને અનુસરવામાં જોરવ માનતો જૈન સમાજ વિચાર ભેદ હોવા છતાં સંપીને-મળીને કાર્ય કરવાનું તું દૃષ્ટિબિંદુ (Point of view) સાચવી રાખ! તોજ જૈન દર્શન જેવા વિશાળ દર્શનના તત્વજ્ઞાનનો અર્પૂર્વ સ્વાદ તું બીજાને અપાડી શકીશ; અન્યથા કુસંપનું વાતાવરણ ઘનીભૂત થતાં આપસ આપસમાં રાજરોગ લાગુ પડી જશે એ પણ સંભાળવા સાવચેત રહે જે! નૂતન સેક્ટરીઓ શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ અને ચીતુભાઈ લાલભાઈ સોલિસિટર તથા અન્ય આગેવાન કાર્ય કર્તાઓને વિનંતિ કરીએ છીએ કે તેઓ પ્રયાસ કરી સંગઠન દ્વારા જૈન કોન્ફરન્સ ભરવાનો પ્રયત્ન કરે અને એ રીતે જૈન સમાજનું અખંડ બળ સાચવી રાખે.

સાધુસમ્મેલન સંબંધમાં પણ મહાન આચાર્યોને વિનંતિ કે આપ ધર્મ સ્તંભો છો; અત્યમિએ જિન સૂરજ કેવળ ચંદ્રે જે જગદીવો ' એ વાક્યદ્વારા આપના હાથમાં શાસનનું સુકાન ગણાય. આપ એકત્ર મળી વિશાળ અને ઉદાર વાતાવરણ કેળવી સાધુ સંઘ એકત્ર કરો અને જૈન સમાજની ક્ષતિઓ અટકાવવા જરૂરી પ્રયત્ન રચી સન્માર્ગે દોરવવા કટિબદ્ધ થાઓ; અને જૈન શાસનનો વિજય ધ્વજ એક ઝુંડા નીચે તૈયાર કરો એ પ્રાર્થના છે; પરસ્પર કિલ્લ વાક્ય રચનાઓ તજ દેવા અને ઉદ્ધાર કાર્ય માટે પ્રગતિશીલ થવા તેમજ જૈન કોન્ફરન્સ તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવી જૈન સમાજને ઐક્ય તરફ પ્રેરવા પ્રગતિ કરશો એવી આશા નિષ્કળ નહિં જાય.

આરોગ્યતાના વિષયમાં જૈન સમાજ તદ્દન પછાત છે, એમ કહેવામાં અમે ધ્રુષ્ટતા કરતા નથી; આ માટે સ્થળે સ્થળે સૌથી પ્રથમ કર્તવ્ય તરીકે કસરત માટે અખાડાઓ ખોલવાની જરૂર છે; આ અખાડાની તાલીમની શરૂઆતથી બાળકો માયક્રાંગલા અને નિસ્તેજ નહીં રહે. મનોબળ પ્રાથમિક દૃષ્ટિથી મજબૂત થતું રહેશે જેથી બ્રહ્મચર્ય પણ નૈષ્ઠિક રીતે મન વચન કાયાથી પાલન કરી શકાશે અને એ રીતે જૈન સમાજમાં ઓજસપૂર્ણ પ્રતિભાવાળા આદર્શ જૈનો પાકશે; દાકતરની દવાઓની જરૂરીઆત ઓછી થશે; આરોગ્ય શાસ્ત્રનું ઘરગતુ જ્ઞાનનાં પ્રચારનાં સાધનો સ્ત્રીઓ તેમજ પુરૂષોને સાહિત્યદ્વારા અવાર નવાર મળતાં રહેવા જોઈએ, જેથી પ્રસ્તુત જ્ઞાનથી તે રોગો સામે સાવચેત રહી શકે. જૈન સેનેટરી એસોસિએશનની હીલચાલ ઘણી સુંદર અને સમાજના દર્દનાં મૂળની પરીક્ષા કરી જૈન સમાજ પ્રતિની ઉત્તમ સેવા અચૂક અચૂક અંશે બજાવે છે; પ્રીદમોદ્વારા જૈન સમાજને વ્યાધિ અને તેનાં સ્વરૂપો બતાવી સાવચેત કરે છે; તેમના સેક્ટરીઓને ખાસ સૂચના આપીએ છીએ કે તેઓ પ્રીદમોદ્વારા જૈન સમાજને સાવચેતી આપવાના પ્રસંગો ચાલુ રાખે અને એ રીતે જૈન સમાજની અધિકાધિક સેવા બજાવે;

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

૭

શ્રી મુંબઈ સ્વયંસેવક મંડળે તે માટે વ્યાયામશાળા ખોલી પ્રથમ પગલું ભરવા માટે તે પણ ધન્યવાદને પાત્ર છે.

તીર્થ કમીટીની સ્થાપનાની જરૂરીયાત એકદમ આવી પહોંચી છે, પણ તે ભારતવર્ષના દરેક મોટા શહેરોમાંથી વસ્તીના પ્રમાણમાં પ્રતિનિધિત્વ વાળી હોવી જોઈએ; આ કમીટીમાં ધનિક વિદ્વાન અને સેવાભિલાષીનો સરખો યોગ મળવો જોઈએ. એ રીતે કમીટીને વિશાળ સ્વરૂપ આપી ધનની જ્ઞાનની અને જાતિ ભોગની સેવાઓ આપનાર વ્યક્તિઓનું મંડળ બનાવી અન્ય દર્શનીઓ તરફથી થતાં આક્રમણોમાંથી બચાવવાની શીઘ્ર તક આવી પહોંચી છે; સદરહુ કમીટી પ્રચલિત છાપાઓમાં હેવાલ મોકલે અને પત્રિકાઓ પ્રકટ કરી જૈન સમાજને માહિતગાર રાખે; પૂજ્ય સાધુ મુનિરાજેની પણ આ કમીટી વળતે વળતે સલાહ લે તે માટે પણ તેમનું એક મંડળ નીમાવાની આવશ્યકતા છે.

દક્ષિણ મહારાષ્ટ્રમાં બીજાપુરમાં મુનિરાજ શ્રી રાજવિજયજીના દૂર દૂર વિકટ વિહાર પછી શ્રી પાર્શ્વનાથજીના પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રસંગે દક્ષિણ જૈન પરિષદ જેવાં અધિવેશનદ્વારા દક્ષિણાત્ય જૈનોની એકતા સિદ્ધ કરી એ ખારાં જળમાં મીઠા મહેરામણ તુલ્ય આનંદ જનક પ્રસંગ છે. પ્રસ્તુત પરિષદમાં જૈનોની ઘટતી જતી સંજ્યા, સંઘરચના, સંગઠન, કેળવણીના આદર્શો વિગેરે વિષયો ચર્ચાવામાં આવ્યા હતા; પરંતુ આવા અનેક વિષયો ચર્ચાયા છે પણ તેની પાછળ તે તે કાર્યો પાર-પાડવા માટે જોઈતું ઉત્સાહિત કર્તવ્યબળ રહેતું નથી એ ખેદનો વિષય છે. વર્તમાન સંઘર્ષણ કાળ કાર્ય કરવાનો-કર્તવ્યમાં મુકવાનો આવી પહોંચે છે, જો કે ઠરાવોની લાંબી હારમાળા ઘડી નથી એ ખુશી થવા જેવું છે.

ગત વર્ષમાં જર્મન વિદુષી મિસ કાઉઝ ઉર્ફે શ્રીમતી મુલદ્રાદેવી જેઓ જર્મન યુનિવર્સિટીના અધ્યાપિકા છે તેમણે કાઠીઆવાડની મુલાકાતના પ્રસંગે ભાવનગરમાં આવી જન સમાજને પોતાની જૈન ધર્મ પ્રતિની ભાવનાશીલતાનો સારો પરિચય કરાવ્યો હતો. તેમની સાદાઈ, સરળતા, તત્વજ્ઞાનની જિજ્ઞાસા અને શ્રાવિકાના આઠ અણુવ્રતોનું પાલન અને ત્યાગ વિગેરે સફળતા તેઓ જર્મની જેવા દૂર દેશના રહેવાસી છતાં પ્રશંસનીય છે; સાહિત્ય તરફનો તેમનો પ્રેમ અપૂર્વ છે; તેઓ શિવપુરીમાં વિદ્યાભ્યાસ કરે છે. પ્રસ્તુત મિસ કાઉઝનો જૈન ધર્મ પ્રતિનો અનુરાગ હોવામાં સાધનભૂત તરીકે મુનિરાજ શ્રી વિજયેન્દ્રસૂરિ અને વિદ્યાવિજયજીને માન ઘટે છે.

શેઠ પુનમચંદ કરમચંદ કોટાવાળાને નાઠ સરકારે રાવબહાદુર બનાવ્યા છે તે માટે અભિનંદન સત્કારવા સાથે તેઓ જૈન સમાજ માટે સેવા અર્પવા સદરહુ પદવીદાન થયું છે એમ માની લઈ તે પદવીનો ઉત્તમ ઉપભોગ-સમાજસેવા પ્રસંગોપાત કરવા તૈયાર રહેશે એમ ઈચ્છી સંતોષ પકડીશું.

નવપદજીનાં આરાધન માટે મુખ્યમાં એક મંડળ છે, જે ચૈત્ર તથા આસો માસમાં અવારનવાર નવપદજીની ભક્તિ રૂપે પત્રિકાઓ બહાર પાડી અનેક મનુષ્યોને તે વિશ્વવિનાશી તપમાં જોડે છે તે માટે અભિનંદન આપતાં તેમના સામુદાયિક ધર્મસાધન માટે તીર્થક્ષેત્ર ઉપર શાસન પ્રભાવના દ્વારા અનેક મનુષ્યોના આત્મકલ્યાણનો ઉત્કર્ષ સાધી રહેવા માટે સહાનુભૂતિ દર્શાવીએ છીએ.

અમદાવાદમાં શેઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈએ **જૈન ઓર્ડીંગ** ખોલવા માટે ૫૧ હજાર રૂપિયા આપી કેળવણી તરફનું પોતાનું વલણ બતાવી આપ્યું છે; જૈનત્વ પ્રાપ્ત કરવાનું સાધન કેળવણી છે તે વર્તમાન કાળને અનુસરીને વ્યવસ્થિત રીતે અપાય અને આવી અનેક ઓર્ડીંગો સ્થળે સ્થળે પ્રકટે ત્યારે જ જૈન તત્ત્વજ્ઞાન ફેલાવી શકે તેવા પદ્ધતિસર તૈયાર થયેલા વીર મનુષ્યો પાકે; પણ હજી જૈન સમાજનું આ ક્ષેત્ર તરફ વલણ બહુ સ્વલ્પ પ્રમાણમાં છે. શાસ્ત્રમાં કહેલું છે કે એક ક્ષેત્ર જ્યારે અતિ નવપદ્ધવિત હોય છે અને અન્ય ક્ષેત્રો સુકાતાં જતાં હોય છે ત્યારે સુકાતાં ક્ષેત્ર તરફ દૃષ્ટિ કરીને તે ક્ષેત્રો પુષ્ટ કરવા, જેથી પાણીની નીકો તમામ ક્ષેત્રોને મળી શકે; દર્શન ક્ષેત્ર કરતાં જ્ઞાન અને ચારિત્ર ક્ષેત્રોને નવપદ્ધવિત કરવાના શુભ પ્રયત્નો કરવાનો વર્તમાન સમય છે એ ભૂલવા જેવું નથી એમ દરેક જૈનને સાચી સમજ પાડનાર વ્યક્તિઓ મંડનાત્મક રીતે વસ્તુસ્થિતિને પ્રતિપાદન કરનારી હોવી જોઈએ તોજ ધારેલી અર્થસિદ્ધિ થઈ શકે.

જૈન પત્રની સીદ્ધવર જ્યુબીલી માટે તૈયારી અને તે પત્ર તરફ અસંખ્ય સહાનુભૂતિઓએ બતાવી આપ્યું છે કે પચ્ચીશ વર્ષની તેની સતત સેવાને માટે તે જ્યુબીલી ઉજવવાને તદ્દન વ્યાજબી છે; આ પત્રે કોન્ફરન્સનું પ્રચારકાર્ય, **વાડીલાલ મોતીલાલ** શાહે પ્રતિપાદન કરેલી અવાસ્તવિક હકીકતોની સામે વાસ્તવિક મુદ્દામ હકીકતોનું નિદર્શન, **શત્રુજય** યાત્રાત્યાગનું પ્રચાર કાર્ય અને દરેક વખતે વસ્તુ સ્થિતિનું ભાન કરાવવામાં જૈનસમાજની અણુમૂલી સેવા બળતી છે એ નિર્વિવાદ છે; અમો પ્રસ્તુત જૈન પત્રના અધિપતિને ભવિષ્યના નજીકના જ્યુબીલી પ્રસંગને અભિનંદન આપતાં એક વિશેષ સૂચના કરી લઈએ છીએ કે તેમણે માત્ર જ્યુબીલીમાં જૈન પત્રે કરેલ સેવાના યશોગાનમાંજ સંતોષ--સમાપ્તિ માની ન લેતાં કોઈક વિશાળ સમ્મેલનની યોજના એવી રીતે કરવી કે જેમાં જૈન સમાજની ઉન્નતિ થાય તેવો સક્રિય (Positive) પ્રબંધ કરવા ભારતવર્ષના આગેવાનોને આમંત્રવા અને જ્યુબીલીને એક જીવંત (practical) સ્વરૂપ આપી તે નિમિત્તે જૈન સમાજની એકત્રતા વિશાળતા અને કર્તવ્યદિશા નક્કી કરવાના નિમિત્તભૂત બનવું.

ગત વર્ષમાં પૂનામાં અપૂર્વ જ્ઞાન મહોત્સવ મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી, જ્ઞાનવિજયજી અને ન્યાયવિજયજીની સન્નિહિત અને ઉત્સાહી ત્રિપુટીના પ્રયાસથી

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

૯

થયો છે. જ્ઞાનપંચમીને દિવસે પ્રાચીન અર્વાચીન પુસ્તકો અનેક વિધ કરનીચરથી શોભાવવામાં આવ્યા હતા; તેમજ પ્રાચીન તાડપત્રોનાં પુસ્તકો, સ્તોત્રબદ્ધ કૂલ-માળાઓ, સાધુઓનાં ઉપકરણો અને વ્યાકરણ અને ન્યાયસાહિત્યના ગ્રંથો વિગેરેથી જ્ઞાનપંચમીનો મહોત્સવ ઉજવાયો હતો; જ્ઞાનપંચમીનું માહાત્મ્ય આવી પદ્ધતિથી સ્થળે સ્થળે ઉજવાય એજ દ્રવ્યક્ષેત્ર કાળભાવની શ્રી જિનેશ્વરની રાજનીતિને માન આપ્યું ગણાય; આ રીતે વિદ્વાન જૈનદર્શનને જૈન સાહિત્યની સવિશેષ ઉપયોગિતાની ખબર પડે અને વિશાળ જૈનદર્શનનાં દર્શન જ્ઞાન-ચારિત્રની ત્રિપુટીનાં ઉપકરણોની માહીતી રહસ્ય સાથે સમજી શકે, અને એ રીતે જૈનદર્શનને વિશ્વદર્શનના વિશાળ સ્વરૂપમાં કિંડરગાર્ટન પદ્ધતિએ ઓળખાવી શકાય; અને જૈન વાઙ્મય કેટલા વિપુલ પ્રમાણમાં છે તેના અદ્વિતીય સાહિત્યનું સ્વરૂપ જગતના ચોકમાં મુક્તસ્વરે પ્રબોધી શકાય.

ગતવર્ષમાં શેઠ ભાણુભાઈ બુધરાજી તથા વકીલ નંદલાલ લાલુભાઈ જેવા ધર્મિષ્ઠ અને ભદ્રક પરિણતિવાળા અધુઓનો જૈન સમાજને વિશેષ થયો છે જેથી તેમની સપ્રસંગ ખેદકારક નોંધ તથા શ્રીમદ્ વિજયકમળસૂરિજીની મૂર્તિપ્રતિષ્ઠાનો માંગલિક પ્રસંગ સંસ્મરણમાં તાજાં કરીએ છીએ.

સામાજિક અને ધાર્મિક પરિસ્થિતિ.

હાલમાં સામાજિક અને ધાર્મિક સવાલોના નિર્ણયની ચર્ચાઓ જોસભેર થવા લાગી છે, એક તરફથી સમાજમાં બાળલગ્ન, વૃદ્ધવિવાહ કન્યાવિક્રયના રીવાજો જડ નાંખતા બંધ છે ત્યારે બીજી તરફ રોટીવ્યવહાર ત્યાં બેટીવ્યવહારનો સામાજિક પ્રશ્ન પણ તેવાજ ભેરશોરથી ચર્ચાય છે. સમાજ જ્ઞાતિ અને ધર્મનાં કાનુનોનું પૃથક્કરણ કરી પ્રત્યેકના કાનુનોને પોતપોતાના સ્થાનમાં યોજવાનો સંઘર્ષજુકાળ વર્તમાનમાં વર્તે છે; વિચારક વર્ગ એ પરિસ્થિતિ લાવવાના પ્રમાદમાં રહેશે તો સામાજિક અને ધાર્મિક કાયદાઓના સંકરપણામાં ઝથડાઓ વધતા જશે, અનેક ગુંચવણો વારંવાર ઉભી થશે અને ભલભલા અનુભવીઓ તેનો નિકાલ કરી શકશે નહિ. પરંતુ સામાજિક અને જ્ઞાતિ કાયદાઓને ધર્મના કાયદાના મૂળરૂપ નૈતિક (moral) કાયદાનો તો આશ્રય જોઈશેજ. આ પ્રસંગે શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશના ગત વૈશાક માસના અંકમાં શ્રીયુત મોતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીઆએ સામાજિક ધાર્મિક પ્રશ્નોના પૃથક્કરણમાં-સામાજિક અને ધાર્મિક અધોગતિને ઉત્પન્ન કરનારી વિધવાવિવાહની હકીકત સમાજ સમક્ષ વિચારવાને મુકી છે તે સંબંધમાં અમે પણ તટસ્થ વિચારકો માટે સપ્રસંગ જણાવીએ છીએ. તેમણે કહ્યું છે કે વર્ણશ્રમધર્મ જૈનને ધાર્મિક દૃષ્ટિએ લાગતો વળગતો નથી વેદાનુયાયીનેજ લાગે વળગે છે. માટે જૈનધર્મ પાળતી વ્યક્તિને ગમે તે વર્ણશ્રમમાં કન્યા આપી શકાય;

૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હકીકત એમ છે કે જ્યારે રોટી બેટીવ્યવહારથી તેઓ આગળ વધીને બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય વૈશ્ય અને શુદ્ર જે જૈનધર્મ પાળતો હોય તેમની વચ્ચે કન્યા લેવડ દેવડમાં જૈનધર્મની દૃષ્ટિએ અડચણ લાગતી નથી તેવા સિદ્ધાંત ઉપર આવે છે ત્યારે પ્રસ્તુત ચાર વર્ણાશ્રમવાળાઓ જૈનધર્મ પાળવાનો દંભ રચી જૈન કન્યાઓનું પાણિગ્રહણ કરી પછી જૈનધર્મને તણ દેવા તૈયાર થશે તો કેટલા નૈતિક અનર્થો તેમાંથી પ્રકટશે તે વિચારવાનું છે એ એક; બીજું ચારે વર્ણાશ્રમવાળાઓની સાથે જૈન કન્યાવ્યવહાર શરૂ થયા પછી ભોજનવ્યવહાર પણ ચાલુ થવો જોઈશે ત્યારે બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય અને શુદ્રના આચારવિચારો વૈશ્યથી અનેક રીતે ભિન્ન હોઈ કેટલું નૈતિક અધઃપતન વધી જશે એ પણ સાથેજ વિચારવું છે. બીજી તરફ શ્રીયુત મોતીચંદભાઈએ તેજ પ્રકરણમાં વિધવાવિવાહના પ્રશ્નનો વિચાર કરવા જૈનસમાજને સૂચવ્યું છે, આ બાબતને અંગે અમે તેમના જેવા વિદ્વાન વિવેચકને કહેવા માગીએ છીએ કે જૈનો સામાજિક દૃષ્ટિએ વિધવાવિવાહને ઉત્તેજન આપવાનો પ્રશ્ન ચર્ચા પહેલાં પ્રસ્તુત પદ્ધતિમાં કેટલા અનર્થો ભવિષ્યના ગર્ભમાં રહેલા છે તે વિચારો પ્રથમ કરવાના છે. આર્યસ્ત્રીની પ્રતિવ્રતની લાવનાનો કેટલો દરજ્જો વિનાશ થાય છે તેને માટે સમાજ પુનર્લગ્નદ્વારા ભવિષ્યની પ્રજાને અમર્યાદિત વિષયવાસનાની વૃદ્ધિ કરવાના અવનતિનાગર્ભમાં નાંખવા નિમિત્તભૂત ગણાશે; ઉપરાંત શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિજીએ ચારિત્રપદની પૂજાની આઠમી પૂજાના દુહામાં પ્રતિપાદન કરેલાં વાક્યો—

‘બાલવૃદ્ધ વિધવા લગન મર્યાદા સે’ બહાર,
ઉત્તમ નરનારી નહિ દેવે જગ સત્કાર.’

પણ વિચારવા લાયક છે તેમજ નૈતિક અને ધાર્મિક દૃષ્ટિએ પ્રસ્તુત વાક્યો કેટલાં સત્ય છે તે તેમની પાસેથી જાણી લેવાની જરૂર છે; તેમજ ‘ઘરઘરણું કીધાં કરાવ્યાં’ એ ચતુર્થવ્રતના અતિચાર તરીકે ધાર્મિક દૃષ્ટિએ સામાજિક ઉન્નત દૃષ્ટિ શા માટે દર્શાવી છે તેનો પણ ઉહાપોહ કરવાની જરૂર છે; તદુપરાંત વિધવાવિવાહના પ્રશ્નની સાથે પ્રથમના પતિના પુત્ર પુત્રીના વારસાના હક્કોનો પણ વ્યવહારિક દૃષ્ટિએ મોટો ગોટાળો ઉભો થશે. આ રીતે સામાજિક દૃષ્ટિ ધર્મના નૈતિક સિદ્ધાંતને અનુસરીને ચર્ચાય તોજ ‘શુદ્ધવ્યવહાર’ પ્રકટાવી શકાય; અને એ રીતે સામાજિક કાયદાઓને ધર્મના નૈતિક ટેકા વગર પ્રચલિત કરી શકાય નહિ એમ અમને સચોટપણે લાગે છે. અમે આશા રાખીએ છીએ કે વર્ણાશ્રમ બેટીવ્યવહાર અને વિધવા વિવાહના બન્ને પ્રશ્નો સામાજિક અવનતિના પ્રધાન સાધનભૂત તરીકે દીર્ઘ-વિચાર પૂર્વક સિદ્ધ કરી સંકેલી લેવા જેવા છે. એટલુંજ નહિ પરંતુ કન્યાવિક્રય વૃદ્ધિવિવાહ અને બાળલગ્ન જે વિધવા વિવાહનો સવાલ ઉપસ્થિત કરાવે છે તે નાબુદ

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

૧૧

કેમ થાય તેના વિચારોનું વાતાવરણ વધારી તેઓ સામાજિક ઉન્નતિના માર્ગે અધિક ઉત્સાહવાળી લેખિનીથી પ્રયત્નશીલ થશે એવી શ્રીયુત મોતીચંદલાઇને સપ્રસંગ સૂચના કરીએ છીએ.

લેખ દર્શન—

ગત વર્ષમાં ૩૧૪ પાનાઓમાં ૪૧ પદ લેખો તથા ૫૪ ગદ્ય લેખો મળી કુલ ૯૫ લેખો આપવામાં આવ્યા છે. પદ લેખોમાં શ્રીમદ્ અજિતસાગરસૂરિ ના લેખો સંસ્કારી ભાષાના વાહન (vehicle) ઉપર ભાવના રસની પ્રવાહ રેલાવતાં અપદ્ધ ધરાવે છે; તેમના આઠ લેખો પૂર્વ વિનયવિજયજી ઉપાધ્યાયની શાંત સુધારસ ભાવનાના લયમાં—કુમરી વિગેરે રાગરાગિણીના શાંત રસ પ્રવાહમાં જુદા જુદા દષ્ટિબિંદુઓથી શ્રીમહાવીર સ્તવન તથા શ્રી ભક્તામરની પાદપૂર્તિરૂપ વિવિધપદ્ય સંકળનાથી ગ્રથિત થયેલા છે. ત્યારપછી શ્રી ભક્તારીના વીરપંથ પ્રભુ મિલન તથા મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજીના ભાવ ધન્વંતરિને વિનંતિ રૂપ પદ્ય લેખો રસપૂર્ણ, અનિત્ય ભાવના દર્શક તેમજ ભાવવાહી છે. સંઘવી વેલચંદ ધનજીના પદ્યાત્મક લેખો ગત વર્ષમાં ફક્ત ચારજ છે, જેમાં વર્ષગાંઠ તથા પ્રારંભ-મંગળના પદો અધ્યાત્મ ભાવનાના ઘાતક છે; રાં મનસુખલાલ ડાયાભાઈના સાત પદ્ય લેખો છે; તેમનાં લેખો હમેશાં રસિક અને લાગણીને સ્પર્શનારા હોઈ ઉત્તેજનને પાત્ર છે. એટલું જ નહિ પરંતુ કવિજીવનની પ્રગતિની સુંદર આગાહી આપે છે. કાલની ફાલ અને પશ્ચાત્તાપનાં કાવ્યો સુંદરતા અને મધુરતાના મિશ્રણ સાથે આત્માને પ્રભુર્દ કરનારાં છે; મુનિ કસ્તુરવિજયજીની બાળબત્રીશી અને ગુરુસ્તુતિ પ્રશસ્ત્ય અને બાલોદ્યાનમાં સુગંધી ફુલોનો વેર છે; આ ઉપરાંત રાં મહુધાકરના મેમાન વિગેરે ચાર પદ્ય લેખો, રાં કેશવલાલ લક્ષ્મીચંદનો જિન ભક્તોને એ લેખ, રાં કાંતિલાલના તો શું થયું? વિગેરે બે લેખો, રાં વાડીલાલ ચોકસીના વીરવાંછા વિગેરે ચાર લેખો, રાં લાલચંદ વહોરાનો ઐશ્વર્યના ઓજસ માટેનો લેખ વિગેરે પદ્યાત્મક લેખો કદપના વડે ભવ્ય અને ઉત્તમ વિચારસામગ્રી પુરી પાડે છે; એચ. પી. પોરવાડ સાદકીવાળાનો ‘ શરણ જીવન કે કરને દે’ લેખ શૌર્યપૂર્ણ અને આત્માઓને ઢંઢોળીને જાગૃત કરનાર પદ્ય લેખ પણ પ્રશસ્ત્ય છે; કાવ્યસૃષ્ટિને રસમય કરતાં આ તમામ લેખો જૈન સૃષ્ટિમાં નૂતન પ્રવાહ ફેલાવે છે.

હવે ગદ્યાત્મક લેખોના અવિષ્કરણમાં શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર કે જે જૈન દર્શનના મૂલભૂત સિદ્ધાંત અગીયાર અંગોમાં માગધી ભાષામાં આવેલું છે, તેનું ભાષાંતર (મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી) એ ઐતિહાસિક દષ્ટિના શોધકોને સારો પ્રકાશ પાડે છે; કેમકે દષ્ટાંત તરીકે શ્રી મહાવીર ચરિત્ર, આદિનાથ ચરિત્ર કે

પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર વિગેરે કુટુંબસૂત્રમાં સર્વાંગ સંપૂર્ણ આવતું નથી, જેથી પ્રસ્તુત અંગોમાં આવેલાં ચરિત્રો ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ સારી રીતે માર્ગદર્શક થઈ પડશે એવી અમારી માન્યતા છે; પ્રસ્તુત ચરિત્ર લગભગ અગીઆર લેખોમાં ગત વર્ષમાં અપાયું છે, શ્રી વિહારીએ ‘ચત્તારી અઠ્ઠસ હોય વંદિઆ’ નો જૂદા જૂદા દૃષ્ટિબિંદુથી વંદન પાઠ પ્રાચીન પરિપાટીથી દર્શાવેલો છે તે પણ ભાષા શાસ્ત્રીઓને તેમજ પ્રભુવંદન પ્રેમીને અગત્યની રોચ વસ્તુ છે; રાં **વિઠ્ઠલદાસ મુળચંદ શાહે** લગભગ નવ લેખોમાં કેટલાક ઉપયોગી વિચારો તથા સુજનતા અને સુસ્વભાવના લેખોનો પરિચય આપ્યો છે; તેમની શૈલિ હમેશાં મંડનાત્મક હોય છે અને તેથી નૈતિક દૃષ્ટિએ સમાજને સારી રીતે ઉપયોગી હોય છે; **પૂજ્યપાદ શ્રી કપૂર-વિજયજી**એ બ્રાહ્મણ કેને કહેવા તેમજ અંતઃકરણની ભગૃતિ વિગેરે ચાર લેખો પોતાની હંમેશાની સરળ અને પ્રાચીન શૈલિને અનુસરીને ઉપદેશક લેખોવડે સુંદર સમજણ આપી છે; રાં **ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ**ના વીરપૂજનના થાળ, શ્રદ્ધા અને શિક્ષણ વિગેરે છ લેખો, મનનીય અને બોધપ્રદ છે; શ્રીં **તુલનાત્મક દૃષ્ટિના** શિખરપરથી દૃષ્ટિપાતના સાત લેખો વર્તમાન સમયનાં સામાજિક અને ધાર્મિક દૃષ્ટિબિંદુને ચર્ચનારાં હોઈ જૈન સૃષ્ટિમાં ભગૃતિનાં પ્રેરક છે; રાં **મોહનલાલ ડી. ચોકરી**નાં વીશમીસદીનું બંધારણ, વર્તમાન પરિસ્થિતિ, સંઘ રચના અને જૈન ધર્મ વિગેરે લેખો પ્રત્યેક હકીકતને યોજનાપૂર્વક માર્ગદર્શક થાય છે અને સક્રિય વિચાર સામગ્રી સમર્પે છે; રાં **નાનચંદ ઓધવજી**ના યોગ અને એક સ્કુરણ વિગેરે ચાર લેખો યોગ સંબંધી સુંદર પ્રકાશ પાડે છે; પ્રસ્તુત યોગસાધના તેમજ થોડે ઘણે અંશે જીવનમાં ઉતારેલી હોઈ તેમના લેખો ભવિષ્યમાં યોગાભિલાષીઓને માર્ગદર્શક થઈ પડશે કેમકે તેઓ વારંવાર **પોંડીચેરીમાં શ્રીયુત અરવિંદ ઘોષ** પાસે જઈ યોગની તાલીમ લે છે. જેથી પ્રસ્તુત પત્રમાં પણ હવે પછી યોગિક પ્રસાદીને અનુભવ આપતા રહેશે એમ ઇચ્છીશું. રાં **શંકરલાલ ડાયાભાઈ** કે જેઓ પાલીતાણા ગુરુકુળના સુપ્રીન્ટેન્ડન્ટ છે તેઓ હાલમાં વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિએ (Scientific view) જૈન દર્શનની સમજાવટ દ્વારા નવયુગના વિદ્યાર્થીઓને સરળતાથી સમજાવી શકાય તેવી શૈલિનો વિચાર કરી રહ્યા હોય તેમ લાગે છે; કેમકે જૈન દૃષ્ટિએ વિજ્ઞાન યુગના લેખો તેમજ લખેલ છે; હવે પોતાનું દૃષ્ટિબિંદુ તે લક્ષ્યમાં બાસ ચાલુ રાખશે. આ ઉપરાંત મુનિશ્રી **બુદ્ધિવિજયજી**નો કર્મવાદ લેખ, ઉછરતા લેખક રાં **કસ્તુરચંદનાં** મોંઘાજીવન તથા પ્રગતિ સૂત્રોનાં ત્રણ લેખો, રા. બીર-બલનાં ‘એ વિશ્વવંદ વિભૂતિને, રાં **મનઃસુખલાલ ડાયાભાઈ**ના લેખો, રાં **સુધાકર**ના આપણી જોનોની વીરતા ક્યાં ? વિગેરે ત્રણ લેખો, રાં **પોપટ-લાલ રતિલાલ**નો મન નીરોગી તો શરીર નીરોગી, રાં **મહુધાકર**નો પર્યુષણ પર્વની આરાધનાનો લેખ, રાં **આત્મવલ્લભ**ના શાંતિનું સ્વરૂપનો લેખ તથા

નૂતનવર્ષનું મંગળમય વિધાન.

૧૩

જીવના ત્રણ કુટુંબો અને રેખાસૂત્રો વિગેરે લેખ સામગ્રી જુદા જુદા દૃષ્ટિબિંદુઓથી મનુષ્યોની આત્મભૂમિકા ઉપર સુંદર પરિણામોની (Creative) ઉત્પાદક છે; આધ્યાત્મિક શાંતિ, આરોગ્ય, પશ્ચાત્તાપ, મનોબળ, વીરતા, પુરૂષાર્થ અને અનિત્યતા વિગેરે આત્માના અનેક ગુણોને વિકાસ કરવામાં પૂર્વોક્ત તમામ લેખો નિમિત્તભૂત છે, પરંતુ આત્માનું ઉપાદાન કારણ (જાગૃત) તૈયાર હોય તો જ નહિં તો લેખોના ઢગલાઓ પણ આત્માના ઉત્ક્રાંતિ ક્રમને વધારી શકતા નથી. આ ઉપરથી એ ક્લિત થાય છે કે આત્મજાગૃતિ રાખી પ્રત્યેક લેખોને વાંચવા વિચારવા અને નિદિધ્યાસન કરી વર્તનમાં મુકવા, તેમજ તે સાથે સેક્રેટરીના તરફથી વર્તમાન સમાચારના ૧૩ લેખો તેમજ સ્વીકાર અને સમાલોચનાના ૧૦ લેખો અને ૨ પ્રકીર્ણ લેખો આપવામાં આવ્યા છે. તેમજ પીઠ પૃથ ઉપર ૯ લેખોના ફકરાઓ પ્રાચીન અને આધુનિક વિદ્વાનોનાં અનુભવ રહસ્યનાં રત્નો રૂપે ટાંકવામાં આવ્યાં છે જે સામાજિક અને આધ્યાત્મિક પ્રગતિશીલ મનુષ્યોને માર્ગદર્શક છે.

નૂતન વર્ષમાં ઉપરના તમામ ગદ્યપદ્ય લેખોને નૂતન લેખ સામગ્રી સાથે પ્રેરક થવા આમંત્રીએ છીએ. તેમજ અન્ય પ્રતિભાશાલી લેખોને ઉત્તમ લેખો દ્વારા પોતાની સેવા વ્યક્ત કરવા સાદર નિમંત્રણ કરીએ છીએ.

અભિલાષા—

નવીન વર્ષમાં ‘ વસુદેવ હીંડી ’ જેવો અભૂતપૂર્વ પ્રાચીન મહદ્ અંથ કે જે સારીરીતે સંશોધન થઈ છાપવો શરૂ થઈ ગયેલો છે, તેનો એક વિભાગ શીઘ્રપણે પ્રકટ કરી દેવામાં, સ્ત્રી ઉપયોગી લેખોનો વિભાગ પ્રત્યેક માસિકમાં ચાલુ રાખવામાં, સસ્તું સાહિત્ય પ્રચાર, નવીન અંથ પ્રકાશન સમૃદ્ધિ, અંથ સીરીઝની પદ્ધતિમાં વૃદ્ધિ વિગેરેમાં અમારું માનસ ઉત્સાહિત થઈ રહેલ છે, એ અમારા અભિલાષને વ્યક્ત કરતાં આ સભાના ચત્કિચિત્ કાર્યની ૨૫ વર્ષની કદર તરીકે સીદ્ધવર જ્યુબીલીના પ્રસંગ ઉજવવાની સ્મરણ જાગૃતિ આપી શ્રી સંઘને અમારા ઉચિત કર્તવ્યોમાં સહાય અર્પવા પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અંતિમ માવના—

ધર્મની સૂક્ષ્મ ભાવના (astral ideal) એ સામાજિક સગવડ ખાતર કદપી કાઢેલી અથવા તો અમુક સ્થળ કાળમાં વસી શકે અથવા ન વસી શકે તેવી કોઈ નબળી પોચી અસ્થિર વસ્તુ નથી. એ ભાવના મનુષ્યજીવનમાં અનાદ્યનંત અવિચલ ઠરેલી હોય છે; આ ભાવનાને અવલંબીને ઋતુ ઋતુનાં ફળ હોય છે તેમ યુગ યુગની સર્જન શક્તિ (creative power) હોય છે; દરેક મનુષ્ય ઠેકર ખાઈ ખાઈને અનુભવી થાય છે; પ્રત્યેક મનુષ્યનાં હૃદયના અંતિમ પ્રદેશમાં સદ્ગુણો સુષ્પ અવસ્થામાં છે; તેને જાગૃત કરનાર નિમિત્તભૂત રાજરાજેશ્વર પરમાત્મા છે.

૩૪

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકાશ.

શ્રીમદ્ધનવિજય ગણિ વિરચિત.

આભાણુશતકમ્.

(અપર નામ-ઉપદેશશતક.)

અનુવાદક:—સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયજી.—તળાજી.

- ૧ શુરના ચરણકમળને પ્રણમી અને શ્રુત દેવતાને સ્મરી કલ્યાણકારી ઉખાણુ હેતુ સહિત કહેવામાં આવશે.
- ૨ જિનધર્મમાં રક્ત એવો ઉત્તમ કુળવાન પુરૂષ સર્વ જનોને પૂજનીય અને છે. 'સોનું' ને વળી સુગંધ 'હોય તેને કોણ ન આદરે.
- ૩ તુષ્ટિ પુષ્ટિકારી ગોળની જેમ શ્રેષ્ઠ જિનધર્મ ચરાચર સર્વ પ્રાણીઓને પ્રીતિ-કારી થાય છે.
- ૪ પુષ્કળ દૂધથી ભરેલા દક્ષિણાવર્ત શંખની પેરે વિધિપૂર્વક આરાધ્યો છતો જૈનધર્મ સુખકારી થાય છે.

જાગૃત મનુષ્ય વિદ્યુતની જેમ રાગદ્વેષના દ્વંદ્વ રહિત સક્રિય અને નિષ્ક્રિય (positive & negative) શક્તિદ્વારા જેટલા પ્રમાણમાં આકર્ષી શકે છે તેટલા પ્રમાણમાં પરમાત્મા પાસેથી વિદ્યુત જ્યોતિ (light of electricity) મેળવી શકે છે અને આત્મપ્રદેશમાં પ્રેરક શક્તિ (motive power) પ્રકટે છે; આવા પરમાત્મા ચરમ-શાસનાધિપતિ શ્રી મહાવીરના અધિષ્ઠાયક દેવ જેમણે ગત વર્ષમાં શ્રી શત્રુંજય તીર્થાધિરાજની દ્રવ્ય ભાવ દર્શનમાં અવ્યક્ત સહાય શ્રી સંઘને સમર્પી છે તે આણુ વર્ષમાં જૈન સમાજમાં એકતા પ્રધારો, વિશાળતા સમર્પો, દિગંબર શ્વેતાંબર વચ્ચેનાં તીર્થક્ષેત્રોનાં કલેશોરૂપ વાદળાંઓ વિખેરી શાંતિમય જીવનપ્રભા વિસ્તારો, પાલીતાણા દરબારશ્રી અને જૈન સમાજ વચ્ચે સહાનુભૂતિ અને સદ્વૃદ્ધિનો ઝરો પ્રવાહિત રાખો, અને પ્રસ્તુત પત્ર નવીન વર્ષમાં લેખકો અને વાંચકોમાં શાંતિનો પ્રચાર કરી તેમના આત્માને ઉજ્જવળ બનાવી અંતિમ સ્વાતંત્ર્ય-મુક્તિ પ્રતિ પ્રગતિમાન કરો. આવી દેવ, શુર પરત્વે પ્રાર્થના પ્રેરી ઉપસંહારમાં નીચેનો શ્રી મહાવીર પરમાત્માની સ્યાદ્વાદમય આજ્ઞાનો સ્તુતિશ્લોક સાદર કરી વિરમીએ છીએ.

નિશ્ચય વ્યવહારાભ્યાં સ્વાત્મીકૃત જગત્રયઃ ।

ષડ્વિંશતિતમે વર્ષે વીરસ્તનોતુ મંગલં ॥

[ॐ શાંતિઃ]

ઉપદેશ શતક (આજ્ઞાશતક)

૧૫

- ૫ જેમ આંખાના ફળની આકાંક્ષા આંખલીના ફળથી પૂરાતી નથી તેમ જિન ધર્મના ફળની આકાંક્ષા અન્ય ધર્મોવડે પૂરી શકાતી નથી.
- ૬ જ્ઞાન, દર્શન ને ચારિત્રવડે સારીરીતે ભાવિત એવો આત્મા ખીરખાંડને ધીના સ્વાદથી અધિક સુખ પામશે.
- ૭ ધર્મનિષ્ઠા વગર મંત્ર, તંત્ર, યંત્રને, ઔષધનું જ સેવન સઘળું જળને વલો-વવા જેવું અસાર સુરોએ વિચારવું.
- ૮ ધર્મ ઉપદેશ સમયે જે લક્ષ્યપૂર્વક સાંભળતો નથી, પણ પ્રમાદ કરે છે-ઉઘે છે; તે સોનાનો નિધાન મળવાને વખતે અંધાપો પામે છે ને તેના લાભથી વચિત રહે છે.
- ૯ અમૃત જેવો મીઠો-શીતળ ને સુખદાયક જિન ધર્મ તજી, નિર્ભાગી જનો મિથ્યાત્વ રૂપી વિષને આદરે છે.
- ૧૦ જૈનશાસનને પરિહરી, જેણે અન્ય મત આદર્યો છે તેણે પોતાનાં બંને નેત્રો બંધ કરી અંધકાર પેદા કર્યો છે.
- ૧૧ ધર્મોપદેશ તથા દ્વાન દેતાં શ્રમ તથા દ્રવ્યનો વ્યય થાય તો તે કપૂર ચાવતાં દાંત પડવાની જેમ નિન્દાપાત્ર ન થાય.
- ૧૨ યથાર્થ ગુણોથી ભરેલા શ્રી જૈન શાસનમાં પણ જે દૂષણ હોવાનું કહેવું તે દૂષ મધ્યે પૂરા કાઢવા જેવું છે.
- ૧૩ પ્રમાદી ને અતિ અભિમાનીના ચિત્તમાં ધર્મવાસના ન પ્રગટે. નિર્ભાગીના ઘરમાં પ્રાપ્ત નિધાન ટકી ના શકે.
- ૧૪ મરણના અવસરે (અવસાન વખતે) ધર્મ કરવાનો મનોરથ વિશાળ સરો-વર ખાલી થયા ખાદ તેને પાજ બાંધવા જેવો નિરર્થક જાણવો. પહેલાંથી જ ધર્મકાર્યમાં સાવધાન રહેવું જોઈએ.
- ૧૫ પુન્યશાળી સાથે પુન્યહીનને સ્પર્ધા કરવી ન પાલવે. શું હાથીઓની પેરે મનુષ્યો શેલડીના સાંઠા ચાવી શકે ?
- ૧૬ કાણા કુંભમાં જેમ જળ ટકી ન શકે તેમ પાપ કર્મવડે ભલીન પ્રાણીમાં ધર્મ વાસના રહી ન શકે.
- ૧૭ દરીયામાં જળ પુષ્કળ છતાં પાત્ર પ્રમાણે પ્રાપ્ત થાય તેમ પૃથ્વીમાં રત્નો પુષ્કળ છતાં પુન્ય પ્રમાણે તે પમાય.
- ૧૮ દેવગુરૂ પ્રમુખ સારી સામગ્રી મળ્યા છતાં જે પ્રમાદિ બની રહે છે તે પાસે સરોવર જળથી ભરેલું છતાં તરશ્યો રહે છે.
- ૧૯ તીર્થયાત્રાકારી ભાગ્યશાળી ભૂતળમાં સંઘપતિ થાય છે તેથી આ વાત સત્ય થઈ છે કે ધર્મસેવનથી જય પમાય છે.

૧૬

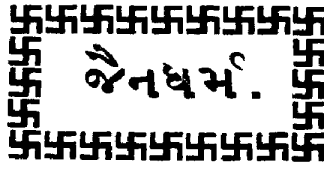
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ૨૦ દયા સર્વ જનોને અભીષ્ટ છે અને તે વીતરાગ સર્વજ્ઞોએ ઉપદેશેલી છે. એ તો 'દૂધમાં સાકર ભળી' તથા 'જોઈતું હતું' ને વેંદે કહ્યું 'સમાન લેખવા યોગ્ય છે.
- ૨૧ જેમ ગધ તિથિ બ્રાહ્મણે ન વાંચે તેમ પૂર્વે કરેલાં પાપને ધર્મીજનો અતુ મોહન ન જ આપે.
- ૨૨ જેમ પાણીના માર્ગે પાણી શીઘ્ર વહી જાય છે, તેમ ધીર ઉત્તમ જનો સ્વભાવે જ ઉત્તમ માર્ગે જાય છે.
- ૨૩ જેમ ઉપાય કરવાથી પાણીની ગતિ (ધાર્યા પ્રમાણે) નીચે ઉંચે થાય છે તેમ ઉપદેશ દેવાથી પાપ સ્વભાવવાળાની સદ્ગતિ થઈ શકે છે. (પાપ પરિહરવા વડે).
- ૨૪ જેમ વટેમાર્ગીઓ દૂરથી વૃષ્ટિ થયાની વાતો કરે છે તેમ જિનોકત દયાદાનાદિક ધર્મને બીજા ધર્મવાળા વખાણે છે-વિસ્તારે છે.
- ૨૫ સંપૂર્ણ કળા પૂરેલા મોરના નૃત્યની જેમ પરંપરાગત ધર્મ વગર સર્વ કરણી શોભતી નથી.
- ૨૬ ક્રમાગત સુસાધુ સમુદાયને તણ, મોહવશ વિકળ બની સાચરને તણ જેમ દેડકા બાબોચીયાનો આશ્રય લે છે તેમ અન્ય અસાર સમુદાયનો આશ્રય શોધે છે.
- ૨૭ પોતાના ગમે તેવા અશુદ્ધ ધર્મને ખોટો કોણ માને છે? પોતાની દુષ્ટ માતાને ડાકણ કોણ કહે વાર?
- ૨૮ જેમ કુતરાનું પુંછડું ચત્તથી દાટી રાખ્યું હોય તો પણ સીધું થતું નથી તેમ ગમે તેટલી રક્ષા ને શિક્ષા પામેલ નીચ જનો સન્માર્ગને આદરતા જ નથી.
- ૨૯ જ્ઞાન, દર્શન ને ચારિત્રની આશાતના ઘણી વાર કર્યા પછી મિચ્છામિ દુઃકંદં દેવો તે સાગરમાં લોટની ચપટી નાંખવા સમાન લેખાય.
- ૩૦ પરસ્ત્રીમાં લંપટ અને પરદ્રવ્યનો ચોર પ્રાચે વિનાશને પામે છે, કેમકે (ધર્મે જય ને) પાપે ક્ષય.
- ૩૧ જે મુખ્ય માર્ગને તણ, સ્વેચ્છાચારી બને છે તે નિન્દાપાત્ર થાય છે. પાપી પાપવડે પચાય છે અર્થાત્ પાપનો ઘડો ભરાય એટલે ફૂટે છે.

(ચાલુ)

જૈન ધર્મ.

૧૭

જૈન ધર્મની કેટલીક વિશિષ્ટતાઓ.

ગત વર્ષના અંક ના પૃષ્ઠ થી શરૂ.

(૧) જૈનધર્મ પ્રમાણે આ જગતની રચના ઈશ્વરે નથી કરી પણ તે અનાદિકાળથી છે; છતાં કાળપ્રભાવે તેમાં વૃદ્ધિ-ક્ષય થતાં રહે છે.

(૨) કેટલાક શોધકના મત અનુસાર અત્યારની દુનિયા આસ્ટ્રેલિયા સાથે છ ખંડ જેટલીજ છે. જે જૈનધર્મ પ્રમાણે ખરું નથી. આ છ ખંડ ધરતી એ જંબુ દ્વીપનામા વિશાળ એટલો ભરત તરીકે ઓળખાતો, અને તે પણ અર્ધો ભાગ માત્ર છે. એ ભરત જેવા તો કેટલાયે બીજા ક્ષેત્રો જંબુમાં છે અને ઉપરાંત જંબુદ્વીપ જેવા સંખ્યાબંધ દ્વીપો અને એને ફરતાં મોટા સમુદ્રો છે. વળી એ સર્વ થાળીના આકારે ગોળ છે. વળી કેટલાક પૃથ્વીને સૂર્યની આસપાસ ફરતી માને છે તે વાત પણ અત્રે મંજૂર નથી. જડ પદાર્થને ગતિ કરતો માનવાતું કંઈ કારણ નથી. એમાં કલ્પના બદલપર મંતવ્ય બાંધતાં પહેલાં જ્ઞાનીના વચનોજ વધુ શ્રદ્ધેય છે. એટલે સૂર્ય ચંદ્રના વિમાનો ઉક્ત જંબુદ્વીપના મધ્યભાગમાં આવેલા મેરૂનામા વિશાળ પર્વતની પ્રદક્ષિણા કરતાં ગતિ કર્યા બંધ છે, તેથી અમુક ભાગમાં દિવસ અને અમુક ભાગમાં રાત્રિ થવારૂપ ક્રમ જળવાય છે.

(૩) જગતના જીવોને પ્રાપ્ત થતાં સુખ દુઃખોમાં ઘણા ઈશ્વરનો હાથ જુએ છે. “ભાઈ ! એતો પ્રભુની મરજી” એમ મન મનાવે છે પણ એવું કંઈજ નથી. એ સર્વતું નિમિત્ત કારણ જીવે કરેલા પોતાના પૂર્વભવોનાં કર્મોજ છે. એટલે કે કર્મસત્તાથીજ આ સચરાચર જગતતું ચક્ર વહ્યા કરે છે.

(૪) કેટલાકની માન્યતા જ્યારે એવી હોય છે કે કોઈપણ જીવ વધારેમાં વધારે ધર્મકરણી કરી, ભગવાનના ભક્તપણાને પામી શકે છે, પણ તેથી આગળ તે જઈ શકતો નથી, જ્યારે જૈન ધર્મ તો સ્પષ્ટ કહે છે કે દરેક જીવ જો કર્મક્ષય કરવામાં ઉત્કૃષ્ટ વીર્ય ફેરવે તો, તે પોતાના મૂળ ગુણોને નિર્મળ કરી જાતે પર-માત્મા બની શકે છે.

(૫) જગત રચના—તેમાં વારંવાર થતા ફેરફારો દરેક કાર્યોની નિષ્પત્તિ અને ભિન્ન ભિન્ન સ્વભાવ આદિમાં કોઈ ઈશ્વરને કર્તા હર્તા ઠરાવે છે, કોઈ બ્રહ્મા વિષ્ણુ ને શિવની ત્રિપુટીને આગળ ધરે છે, કોઈ પ્રકૃતિના માથે એ બોલે ઠલવે છે,

ન્યારે કેટલાક એ સર્વ મિથ્યા છે યાને માયાજાળ છે એમ માની, પરભવ જેવા મહત્વના પ્રશ્નપર આંખ બંધ કરી આ ભવ મીઠાની હોરમાં મશગુલ બને છે. જૈન ધર્મ આ વાત ખુલ્લી રીતે ધનકાર કરતાં ‘પરભવ છે’ એ માન્યતાપર ભાર મૂકી કર્મ-પુરુષાર્થ-કાળ-સ્વભાવ અને નિયતિરૂપ પાંચ સમવાય કારણથી વિશ્વના દરેક બનાવો-દેશકારો કિંવા કાર્યો થઈ રહ્યા છે એ વાત પુરવાર કરી બતાવે છે.

સામાન્ય અવલોકન.

આ સિવાય પણ બીજી નાની મોટી બાબતો છે જે વિષે આગળ વાત કરીશું. પ્રથમ આપણે જૈનધર્મ વિષે ઉપલક દ્રષ્ટિએ વિચાર કરી જઈએ કે તે શું વસ્તુ છે? તેમાં કયા કયા નવિન વિષયો છે કે જે વિષે અન્ય મતોમાં ભાગ્યેજ એકાદ હરફ પણ ઉચ્ચાર્યો હોય. વળી વર્તમાન સમયે જૈનદર્શન વિષે વિક્ષાનોનો શો મત છે અને તેમાં કેટલો સત્યાંશ રહેલો છે?

જૈન ધર્મ અર્વાચીન નથી પણ પ્રાચીન છે.

થોડા વર્ષ પહેલાં એ માન્યતા ચાલતી હતી કે જૈનધર્મ એ બૌદ્ધધર્મ કે બ્રાહ્મણ ધર્મની એક શાખા છે અને તેના પ્રચારક શ્રી મહાવીર છે અને તેના તત્ત્વો નાસ્તિકતાને પેદા કરનારા છે. પણ અભ્યાસે અને શોધખોળે આ વાતને જૂઠી પાડી છે અને સાબીત કરી આપ્યું છે કે માત્ર બુદ્ધ કે બ્રાહ્મણધર્મના પુસ્તકોના વાંચન ઉપરથી અને જૈનધર્મ સંબંધી કંઈ પણ જ્ઞાન નહિ ધરાવનાર વિક્ષાનોની આ ઉપજાવી કાઢેલી કલ્પનાજ હતી. વળી એ કલ્પના પર ઓપચઢાવનાર કેટલાક વિક્ષાનો શ્રી મહાવીર તેમજ બુદ્ધના કેટલાક તત્ત્વોમાં મળતાપણું જોઈ એમ કરવા લલચાઈ ગયા હતા, પણ આજે એ બધું અદ્રશ્ય થઈ ગયું છે. પાશ્ચિમાત્ય વિક્ષાનો પણ માનવા લાગ્યા છે કે જૈનધર્મ એ એક જૂદોજ ધર્મ છે જે બુદ્ધ કે બ્રાહ્મણ ધર્મની સરખામણીમાં ઉભો રહી શકે તેમ છે અને તેનો પણ કાળ જૂના સમયનો, પોતાનો નિરાળો સંદેશ જગતને પહોંચાડવાનો પણ છે. જૈનધર્મ એ બુદ્ધ અને બ્રાહ્મણ ધર્મથી સાવ નિરાળો ધર્મ છે, એટલુંજ નહિ પણ આત્મા અને વિશ્વ વિષેના તેના મંતવ્યો જોતાં વિચિત્ર લાગે તેવા છતાં યુક્તિયુક્ત છે. વળી પેલા બન્નેથી જૂદા છે, છતાં સમજમાં આવી શકે તેવા છે.

તર્કશાસ્ત્રની દ્રષ્ટિએ જોતાં એની સ્વાદ્વાદની થીયરી કંઈ જૂદીજ રીતે તરી આવે છે. વિશ્વરચના પરત્વેના પ્રયત્નરણમાં તે દલીલપૂર્વક આગળ વધ્યે જાય છે અને આચારમાં એના નિયમો નીતિશાસ્ત્રની ઝીણામાં ઝીણી પરીક્ષાને પણ વટાવી જાય તેવા છે, આ રીતે દરેક દ્રષ્ટિબિંદુથી જોતાં જૈનધર્મ એક નિરાળો પણ જાણવા જેવી વસ્તુ છે અને માનવ જાત-અરે! આખીયે જીવરાશિની ઉત્કાન્તિ કિંવા સ્વ કલ્યાણમાં એણે સારો ફાળો આપ્યો છે. જૈનધર્મ બુદ્ધધર્મની શાખા નથી એ

જૈન ધર્મ.

૧૯

વાત હવે હીવા જેવી સ્પષ્ટ છે. વળી જૌદ્ધધર્મના ગ્રંથો જેવા કે ‘મહાવગ્ગ’ અને ‘મહા પરિનિર્વાણ’ સૂત્ર જેવામાં જ્ઞાતપુત્ર સંબંધી, તેમની માન્યતા સંબંધી, અને ગૌતમ બુદ્ધના સમાવડીયા તરીકેના જે ઉલ્લેખો નજરે પડે છે એ ઉપરથી, સહજ સમજી શકાય તેમ છે કે ઉભય સમકાલીન છતાં ભિન્ન માર્ગી હતાં. જ્ઞાતપુત્ર એ ક્ષત્રિયનો એક ભાગ જે જ્ઞાતક વા નાતક તરિકે ઓળખાતો હતો, તેમાં શ્રી વીર જન્મેલા હોવાથી પટેલું નામ છે. જ્ઞાતપુત્ર એટલેજ શ્રીમહાવીર. શ્રી કલ્પસૂત્ર અને ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રમાં ઘણી વેળા શ્રીવીરને સ્થાને એ શબ્દનો પ્રયોગ કરાયેલો. નયનપથમાં આવે છે. દર્શનસારના કર્તા શ્રી દેવનંદી આચાર્ય તો કહે છે કે શ્રી બુદ્ધ પિહિતાશ્રવ નામના સાધુના શિષ્ય હતા કે જે પિહિતાશ્રવ સાધુ પ્રભુશ્રી પાર્શ્વનાથની છઠ્ઠી પાટે પરંપરામાં થયા હતા. ટુંકમાં કહેવાનું એટલુંજ છે કે આ અને આવા બીજા ઉલ્લેખો પરથી સાબીત થાય છે કે જૌદ્ધધર્મ કરતાં જૈન ધર્મ જુનો છે પણ તેની શાખા તો નથીજ.

જૈનધર્મ જૌદ્ધધર્મથી પણ પ્રાચીન છે કે જે વાત બુદ્ધના સમયમાં તેમની સહ મેળાપ થયેલા કેટલાક જૈન સાધુ કિંવા નિગ્રંથોના વૃતાન્તો ઉપરથી ક્લિત થાય છે. આ ઉપરાંત મહાભારત પણ એ વાતની સાક્ષી પુરે છે. તેમાં કેટલેક ઠેકાણે જૈનધર્મ સંબંધીના ઉલ્લેખો દ્રષ્ટિગોચર થાય છે જ્યારે બુદ્ધધર્મ સંબંધી જવલ્લેજ તેમ બન્યું હોય છે.

આદિ પર્વમાં ઉત્તર કે મુસાફરીમાંથી પાછા ફરતા એક ક્ષપણકને જોયાનો ઉલ્લેખ છે. ક્ષપણક એટલે જૈનસાધુ.

શાંતિપર્વમાં સપ્તભંગી ન્યાય વિષે કહેવામાં આવ્યું છે કે એ ‘સપ્તભંગી’ સ્વાહવાદ યાને જૈનધર્મનું એક મુખ્ય અંગ છે. રામાયણમાં પણ શ્રમણ શબ્દ વપરાયેલો છે જેનો અર્થ ટીકાકારે દિગંબર સાધુ કર્યો છે.

હિંદુસ્થાનમાં બુદ્ધધર્મથી કેટલાયે વખત પૂર્વે જૈનધર્મ પ્રચલિત હતો એ પુરવાર કરવાને ઉપરના ટાંચણો બસ છે. એની વિશેષ પૂર્તિ અર્થે કેટલાક ઐતિહાસિક પુરાવા પણ મૂકી શકાય તેમ છે. મથુરામાંથી મળી આવેલા કોતરકામના કેટલાક નમૂના સુચવે છે કે શ્રી મહાવીરની પૂર્વે ત્રેવીશ બીજા તીર્થંકરો થયા હતા કે જેમાંના પ્રથમ શ્રી રૂપભદ્રેવ હતા. આ શિલાલેખો શ્રી મહાવીર પછી છસો વર્ષે કોતરાયલા છે. હવે જો શ્રી મહાવીરજ જૈનધર્મના પ્રથમ સ્થાપક હોત તો મથુરાના જૈનોએ શ્રી રૂપભદ્રેવને બદલે શ્રી મહાવીરના નામનાજ લેખો કોતરાવ્યા હોત.

આથી સમજાય છે, કે હિંદમાં શ્રી મહાવીર થયા પૂર્વે કેટલાયે સમયથી—કે જેની ગણના ન થઈ શકે તેવા કાળથી—જૈન ધર્મ પ્રવર્તતો હતો કે જેની શરૂઆત શ્રી રૂપભથી થઈ હતી. વળી શ્રી પાર્શ્વનાથ પણ ઐતિહાસિક પુરૂષ તરિકે ગણાઈ

ચુકેલા છે તે પ્રજ્ઞદત્તના વખતમાં થયા છે કે જે પ્રજ્ઞદત્તવિષે બુદ્ધ જાતકોમાં ઘણીવાર ઉલ્લેખ થયો છે. અત્યારના શોધકોએ શ્રી પાર્શ્વનાથ માટે કાઈસ્ટ પૂર્વે ૮૦૦ વર્ષ ઉપરનો કાળ નિયત કર્યો છે. આ બધું જૈન ધર્મનું પ્રાચીનત્વ અને બુદ્ધ ધર્મથી તેનું ભિન્નત્વ દર્શાવી આપે છે.

હિંદુશાસ્ત્રોમાં અને પુરાણોમાં પણ જૈનધર્મ વિષે લખેલું જડી આવે છે. ભાગવત પુરાણના અનુસારે જૈનધર્મના મૂળ સ્થાપક શ્રી રૂપભદ્રેવ છે કે જેઓ કેટલાયે કોડવર્ષો ઉપર મનુના સમયમાં થયા છે. વેદમાં પણ તીર્થંકરો સંબંધે કહેવાયું છે.

- (૧) નૈનદ્રં તદ્વર્ધમાનં સ્વસ્તિ ન હન્દ્રો વૃદ્ધશ્રવાઃ સ્વસ્તિ નઃ પુરુષા વિશ્વ-
દેવાઃ સ્વસ્તિ નાસ્તાચ્ચ્યોરિષ્ટનેમિઃ સ્વસ્તિનઃ (યજુર્વેદવૈશ્વદેવઋચૌ.)
- (૨) દધાતુ દીર્ઘાયુસ્ત્વાયવલાય વર્ચસે સુપ્રજાસ્ત્વાય રત્ન રત્નારિષ્ટ નેમિ
સ્વાહા (બૃહદાણ્યકે.)
- (૩) ઋષભ એવ મગવાન્બ્રહ્મા તેન મગવતા બ્રહ્મણા સ્વયમેવાચીર્ણાનિ
બ્રહ્માણિ તપસા ચ પ્રાપ્તઃ પરં પદમ્ । (અરણ્યકે.)
- (૪) વાજસ્ય નુ પ્રસવ આબભૂવેમા ચ વિશ્વા મુવનાનિ સર્વતઃ । સ નેમિ-
રાજા પરિયાતિ વિદ્વાન્પ્રજાં પુષ્ટિં વર્ધમાનો અસ્યૈ સ્વાહા ॥ (યજુર્વેદસંહિતા.)
- (૫) કન્થાકૌપીનોત્તરાસક્ષાદીનાં ત્યાગિનો યજ્ઞજાતરુપધરા નિર્ગ્રન્થા નિ-
ષ્પરિગ્રહાઃ ॥ (સંવર્ત શ્રુતિઃ) (તત્ત્વનિર્ણય પ્રાસાદ. પા. ૫૦૬)

આ સ્પષ્ટ દર્શાવે છે કે કાઈસ્ટ પૂર્વે પાંચહજાર વર્ષ પહેલાં કે જે વૈદિક કાળની છેલ્લી હદ અંધાય છે તે વેળા પણ જૈનધર્મમાં જે જે પુરૂષોની તીર્થંકરો તરીકે પૂજા થાય છે તે ચોવીશ તીર્થંકરોની પૂજા થતી હતી. ટુંકમાં કહેતા વૈદિક કાળની તારિખ પહેલાં કેટલાયે કાળપૂર્વે જૈનધર્મ હતો; અને તે હિંદુધર્મની માફક, સાથે સાથે બુદ્ધધર્મની સ્થાપના અગાઉ પણ પ્રવર્તતો હતો. જૈનધર્મની પ્રાચીનતા સંબંધે આથી વધુ શું જોઈએ ! જૈનધર્મ નાસ્તિક નથી. પણ આસ્તિક છે.

કેટલાક અજ્ઞાનતાથી જૈનધર્મને નાસ્તિકમતની કોટિમાં મૂકી દે છે, પણ જરા વિચાર કરવામાં આવે તો આમ કરવામાં તેઓ કેવી ભયંકર ભૂલ કરે છે તેનો સહજ ભાસ થાય તેમ છે. હિંદુધર્મની માફક જૈનો પણ ઘણી જાતના દેવતાઓને માને છે. તેઓમાં પણ ઈદ્રાદિ દેવોના નામો છે, અલગત એટલું કહેવું પડશે કે હિંદુધર્મની માફક જૈનધર્મ ઇશ્વરને જગતના કર્તા તરીકે સ્વીકારતો નથી. એની થીયરી (સિદ્ધાંત) પ્રમાણે સૃષ્ટિ-મંડાળ અને તેના રક્ષણ સંબંધીનો સર્વ વ્યવહાર કર્મના શીરે છે. જૈન સિદ્ધાન્ત પ્રમાણે તે આત્માઓ પરમેશ્વર કહેવાય છે કે જેઓએ સંપૂર્ણ પ્રકારે કર્મોનો ક્ષય કરી પૂર્ણપણે અક્ષય જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરી હોય છે. આ સિવાયના ઈદ્રાદિદેવો કિંવા અન્ય કોઈ આત્માઓને પરમેશ્વર તરીકે

જૈન ધર્મ.

૨૧

ઓળખવામાં આવતા નથી. ઉપરોક્ત પ્રકારના પૂર્ણ આત્માઓને પરમેશ્વર કિંવા શીવ, શંકર, પુરૂષોત્તમ, બુદ્ધ કે અર્હંતના નામથી સ્તવવામાં આવે છે. એ કરતાં ઉત્તરતા પ્રકારના દેવો જેવા કે ઇંદ્ર-અંદ્રાદિ એ સર્વ જો કે ઉચ્ચ પ્રકારના શક્તિ-શાળી આત્માઓ છે; છતાં તેઓને પણ પોતાનો પુન્યરૂપ માલ ભોગવવાથી ખલાસ થયે પુનઃ જન્મ ધારણ કરી જપ અને તપ દ્વારા પૂર્ણતા કરવાની બાકી હોય છે. ટુંકમાં કહીએ તો તેઓને દરજ્જો સુખ શક્તિમાં ને શિદ્ધિસિદ્ધિમાં ચઢીયાતો હોવા છતાં-પૂર્ણતા-સંપૂર્ણ જ્ઞાન દશાથી તેઓ પણ ઘણા વેગળા છે. પરમાત્મ પદ પ્રાપ્ત કરવા સાડું તંઓને પણ માનવયાનિમાં જન્મ લેવો પડે છે.

આ સ્પષ્ટ બાબતથી સમજાય તેમ છે કે જૈનદર્શનની નાસ્તિક મત તરીકે વ્યાખ્યા કરનારા ધુમાડાના બાચકા ભરે છે! કેવા અંધારામાં ગોથાં ખાય છે. નાસ્તિકની વ્યાખ્યાનું પણ તેમને ભાન હોય તેમ લાગતું નથી. વ્યાકરણકાર 'પાણિની' કહે છે કે—

अस्ति नास्ति द्विष्टं मतिः । ४।४।६० अस्ति परलोक इत्येवं मतिर्यस्य स अस्तिकः । नास्तीति मतिर्यस्य स नास्तिकः ।

અર્થાત્ જેઓ પરલોક કે પુનર્જન્મ નથી માનતા તેઓજ નાસ્તિક છે જ્યારે એમ માનનારા જરૂર આસ્તિક છે.

બાકી વેદને ન માનવા માત્રથી જો નાસ્તિક થઈ જવાતું હોય તો કેવળ જૈન દર્શન જ નહિ પણ ખ્રિસ્તીધર્મ-ઇસ્લામધર્મ અને પ્રાર્થના સમાજ કે જે હિંદુ-ધર્મની શાખા છે ત સર્વ એ કક્ષામાં આવી જશે.

જગતકર્તા ઇશ્વર માનવો એજ માત્ર કંઈ આસ્તિકદશાનું લક્ષણ નથી અને હોઈપણ ન શકે. બુદ્ધિથી જે વાત ગળે ન ઉતરી શકતી હોય અથવા તો જ્યાં યુક્તિઓ દ્વારા વાતનું ચોકડું બેસી શકતું નહોત્ય ત્યાં કેવળ આસ્તિક થવાના નામે હાજી હા કરવી એ કેના ઘરનો ન્યાય ! ભગવત ગીતા કે જેના કથક શ્રીકૃષ્ણને માનવામાં આવે છે તે પણ શું વદે છે.—

न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः ।

વિચારો આ શ્લોકથી શું શ્રીકૃષ્ણ પણ નાસ્તિકતાની ખીણમાં નથી ગબડી પડતા ? પણ ખરી રીતે નાસ્તિકતાની વ્યાખ્યા ઉપર બાંધી તેજ છે; તેથી જૈનધર્મને નાસ્તિક કહેનારાના પ્રલાપ પોતાની જનનીને વંધ્યા કહેવા સમાન નિરર્થકજ છે.

પ્રારંભમાં આટલું કહ્યા પછી આપણે આપણા મૂળ વિષય તરફ વળીએ. એટલું ધ્યાનમાં રાખવાનું છે કે આપણું કાર્ય અન્ય દર્શનોની તુલના કરવાનું કે જૈનદર્શનની શ્રેષ્ઠતા સ્થાપવાનું નથી, પણ શ્રદ્ધાપૂર્વક જૈનદર્શન યાને જૈનધર્મ શું ચીજ છે તે સમજાય તેવી રીતે અવલોકન કરતાં જવાનું છે. દરેક વસ્તુનું સ્વરૂપ યથાર્થ જાણ્યા પછીજ એના ગુણદોષ જણાય છે. એમાં રહેલી ચમત્કૃતિ યા વિશિષ્ટતાનો ખ્યાલ પણ ત્યારેજ આવે છે.

══════(આલુ.)══════

ગ્રંથવાચન અને વિદ્યા વ્યાસંગ.

વિકૃલદાસ મૂ. શાહ.

સ

यथा यथा हि पुरुषः शास्त्रं समधिगच्छति ।

तथा तथा विजानाति विज्ञानं चास्य रोचते ॥ मनु

દાચારી અને સુશીલ બનવામાં, સર્વ પ્રકારના દોષો અને પાપોથી બચવામાં, યથેષ્ટ યશ અને કીર્તિ પ્રાપ્ત કરવામાં, પ્રત્યેક સ્થિતિમાં સંતુષ્ટ અને પ્રસન્ન રહેવામાં તથા એવા પ્રકારની બધી સારી બાબતોમાં આપણને જેટલી સહાયતા પુસ્તકોના વાચન મનન અને વિદ્યા-વ્યાસંગથી મળી શકે છે તેટલી કોઈ અન્ય કાર્યથી લાગ્યે જ મળી શકે છે. પુસ્તકોના વાચન અને વિદ્યા વ્યાસંગનું મહત્વ અને તેનાથી થતા લાભો એટલા બધા સર્વ માન્ય છે કે તેનો એક ટુંકા લેખમાં ઉલ્લેખ કરવો નિરર્થક છે અને કેટલેક અંશે હુસ્સાધ્ય પણ છે. રાજપિ ભર્તૃહરીજીએ કહ્યું છે કે—

विद्या नाम नरस्य रूपमधिकं प्रच्छन्न गुप्तं धनं,

विद्या भोगकरी यशः सुखकरी विद्या गुरूणां गुरुः ।

विद्या बन्धुजनो विदेशगमने विद्या परा देवता;

विद्या राजसु पूजिता न तु धनं विद्याविहीनः पशुः ॥

એટલા માટે આ પ્રસંગે વિદ્યા-વ્યાસંગ અને પુસ્તકોનાં વાચન સંબંધી કંઈ પણ ન કહેવામાં આવે તો આ લેખમાળા સંપૂર્ણ જ રહી જાય, કેમકે વિદ્યા જ માનવ-જીવનનું પ્રધાન અંગ છે અને તે વગર મનુષ્ય પુરેપુરો મનુષ્ય નથી બની શકતો.

જો આપણે કોઈ મનુષ્ય પાસેથી તેની વિદ્યા અને તેનું જ્ઞાન કોઈ રીતે છીનવી લઈએ અને તેને મૂર્ખ તથા અજ્ઞાન બનાવી શકીએ તો તે પશુઓની કોટીમાં જ સુકાશે; તેને મનુષ્યની કોટિમાં સ્થાન નહિ મળે. જો વિદ્યા નહિ હોય તો મનુષ્ય પોતાની ઇન્દ્રિયો તથા વાસનાઓનો ગુલામ બની જશે અને તેને કોઈ માર્ગદર્શક અથવા રક્ષક નહિ રહે. એક વિદ્વાન પુરૂષનું મંતવ્ય છે કે વિદ્યા વગરનો મનુષ્ય બાલકોની માફક અજ્ઞાન અને રાક્ષસોની માફક પાપી હોય છે. વિદ્યા મનુષ્યને જુદિમાન બનાવે છે, સન્માર્ગ બતાવે છે તથા સંસારની સર્વ બાબતો સમજવાની યોગ્યતા આપે છે. શ્રેષ્ઠ જીવનનો આરંભ વિદ્યાથી જ થાય છે. નિર્બલોને વિદ્યા શક્તિની ગરજ સારે છે અને દરિદ્રોને વિદ્યા ધનસ્વરૂપ બને છે. વિદ્યાથી

અંધવાચન અને વિદ્યા વ્યાસંગ.

૨૩.

મનુષ્યનું જ્ઞાન વધે છે અને તે જ્ઞાન તેને સર્વ સ્થિતિમાં પરમ ઉપયોગી તેમજ કલ્યાણકારક અને છે. વિદ્યા વગર માનવ-જીવન સાર્થક પણ નથી થતું, કેમકે જીવનનું સાચું સુખ, સાચો આનંદ વિદ્યાથી જ પ્રાપ્ત થાય છે. મનુષ્યને જીવનના કર્તવ્યો તથા ઉદ્દેશ્યો પણ વિદ્યા જ બતાવે છે અને પ્રકૃતિની જટિલ સમસ્યાઓ તેજ સમજાવે છે.

પરંતુ બીજી શક્તિઓની માફક વિદ્યાનો પણ આજકાલ ઘણો જ દુરુપયોગ થતો જોવામાં આવે છે અને તેમાં અનેક દોષો પણ આવી ગયા છે. જે વિદ્યા મનુષ્યને નીતિમાન ન બનાવી શકે તેને વાસ્તવિક વિદ્યા જ ન કહી શકાય. વિદ્યા અથવા શિક્ષણ એવું હોવું જોઈએ કે જેનાથી આપણાં હૃદયમાં સદ્ભાવ ઉત્પન્ન થઈ શકે અને જે આપણને નીતિમાર્ગે ચલાવી શકે. ઉક્ત ઉદ્દેશ્યોની સિદ્ધિ ન થઈ શકે તો એમ ન સમજવું કે વિદ્યા અથવા શિક્ષણ દૂષિત છે, પણ એમ સમજવું કે તેની પ્રણાલી જ દૂષિત છે. જે હૃદયમાં સદ્ભાવ રાખીને શિક્ષણ આપવામાં કે ગ્રહણ કરવામાં આવે તો તેનું પરિણામ બહુ જ સુંદર આવે. સુવિખ્યાત આંગલ વિદ્વાન એકને એક સ્થળે લખ્યું છે કે “ મનુષ્યોમાં વિદ્યાભ્યાસ કરવાની અને જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની પ્રવૃત્તિ સ્વાભાવિક કુતૂહળથી, અથવા સર્વ વસ્તુનો મર્મ જાણવાની ઇચ્છાથી, અથવા મનોવિનોદ, કીર્તિ વિગેરેની ઇચ્છાથી જાગૃત થાય છે. પરંતુ માનવ-જાતિનું કલ્યાણ કરવાના અને પોતાના વિવેકનો સદુપયોગ કરવાના ઉદ્દેશથી ઘણા જ થોડા લોકો વિદ્યા અથવા જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે. ઇશ્વરનો મહિમા અને સંસારના કલ્યાણકારક સાધનોનો ભંડાર વિદ્યા ભલે ન હોય, પરંતુ તે આશાન્ત અને અન્વેષક આત્માનો વિસામો છે, ચંચળ મનને ચઢવા ઉતરવાની સીઠી છે, અભિમાની મનનું આરામ સ્થાન છે, અને લાભ અને વિકલ્પ કરવાની દુકાન છે. ” ઉપરોક્ત કથનથી એટલું તો અવશ્ય સિદ્ધ થાય છે કે સાધારણ રીતે આજકાલ લોકો જ્ઞાન અને વિદ્યાનો જે ઉપયોગ કરી રહ્યા છે તે લેશપણુ યથાર્થ અને ઉચિત નથી, એનો યથાર્થ ઉપયોગ ઇશ્વરીય મહિમાનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટે અને સમગ્ર સંસારનું કલ્યાણ કરવા માટે છે.

જ્ઞાન અને વિદ્યાનું ખરૂં મહત્વ તથા ઉપયોગ સમજી લીધા પછી તે પ્રાપ્ત કરવાનાં સાધનો તથા માર્ગો કયા કયા છે તે જાણવાની આવશ્યકતા છે. પ્રત્યેક વિષય અથવા ઘટનાનું સારી રીતે નિરીક્ષણ કરવાથી આપણું જ્ઞાન વધે છે. સંસારની કોઈ પણ ઘટના એવી નકામી નથી કે જેમાંથી આપણને કંઈપણ જાણવાનું ન મળી શકે. એ રીતે કોઈ મનુષ્ય પણ એવો નથી કે જેના જીવનક્રમમાંથી આપણને કંઈ શીખવાનું ન મળી શકે. જરૂર માત્ર એટલીજ છે કે આપણે દરેક વસ્તુમાંથી સારું શોધી કાઢવું જોઈએ. પરંતુ સાધારણ રીતે સર્વ મનુષ્ય એમ કરી શકતા નથી. એટલા માટે પ્રાચીન જ્ઞાનીઓએ તથા મહાત્માઓએ એક એવું સાધન પ્રસ્તુત કર્યું છે કે જે વડે સઘળા લોકો સહજ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે. એ સાધન પુસ્તક છે.

૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

સમજી, વિદ્વાન તથા અનુભવી લોકો જે જે વાતો સારી રીતે સમજે છે તેનો સંગ્રહ કરીને ગ્રંથ તૈયાર કરે છે અને એની અંદર પોતાની બધી વિદ્યા તથા બુદ્ધિ ભરે છે. પ્રત્યેક દેશ અને જાતિનું સાહિત્ય એવા એવા ઉત્તમ ગ્રંથરત્નોથી ભરેલું છે કે જેની અંદર હજારો વર્ષો પહેલાંના વિદ્વાનો તથા મહાત્માઓના સારા સારા અનુભવો અને ઉપદેશો ભરેલા છે અને જેમાંથી એકાદનું સારી રીતે અધ્યયન કરીને અને તદનુસાર આચરણ કરીને કોઈ પણ માણસ પોતાનું જીવન સાર્થક કરી શકે છે.

એ પુસ્તકો આપણને મિત્રોની તેમજ શુદ્ધી ગરજ સારે છે. એક સાડું પુસ્તક આપણને એક સારા મિત્ર કરતાં પણ વધારે સાડું કામ આપે છે. વળી પુસ્તકોની એક વિશિષ્ટતા એ છે કે તેઓ આપણી સાથે કદિ પણ નારાજ થતા નથી અને કદિ પણ કોઈની પાસે આપણી નિંદા કરતા નથી. મિત્રના સ્વભાવમાં તો અનેક પ્રકારના પરિવર્તન થવાનો સંભવ છે, પરંતુ પુસ્તકો તો જ્યાં ને ત્યાંજ રહે છે. આપણા ઉપર કદિ કોઈ વિપત્તિ આવી પડે તો આપણા ઘણા ખરા મિત્રો આપણને તજી દેશે, પરંતુ પુસ્તક-મિત્રો તો આપણને કદિ છોડશે જ નહિ. હમેશાં સર્વ સ્થિતિમાં તે મિત્રો આપણને સમાન રૂપે જ ઉપદેશ આપે છે. આપણને કર્તવ્યવિદ્યા બતાવે છે અને આપણા ચિત્તને વિનોદ આપે છે. ઘણી વખત મિત્રો આપણને વિપત્તિમાં નાંખીને કડવો અનુભવ કરાવે છે અને પુસ્તક-મિત્રો તો આપણને વિપત્તિથી બચાવીને અનુભવી બનાવે છે. મિત્રો તો આપણને કુમાર્ગે પણ લઈ જઈ શકે છે અને આપણા આચાર વિચારને બગાડી પણ શકે છે, પરંતુ પુસ્તકો તો આપણને હમેશા સન્માર્ગે જ લઈ જાય છે અને આપણા આચાર વિચારોને સુધારે છે. સારા પુસ્તકોમાં આપણને હમેશાં સારા વિચારો જ જડે છે જે હમેશાં આપણા આત્માને શુદ્ધ બનાવે છે અને આપણને અનેક પાપકર્મોથી બચાવી લે છે. આપણને સારાં સારાં કાર્યો કરવાં પણ પ્રેરે છે. કમનસીબે આપણાં કોઈ સારા મિત્રનું મૃત્યુ થાય તો તેના વિયોગને લઈને આપણને ઘણું જ દુઃખ થાય છે અને આપણે તેના સદુપદેશ તથા સહવિચારોથી હમેશાં વંચિત રહીએ છીએ, પરંતુ પુસ્તક-મિત્રોનો બાબતમાં એવું બનવા પામતું નથી. સાધારણ રીતે એવી લોક-માન્યતા છે કે જે માણસ ઘણો જ ભલો અને સદાચારી હોય છે તેનું આયુષ્ય ટુંકું હોય છે, પરંતુ પુસ્તકોની વાત એનાથી ઉલટી છે. જે ગ્રંથ જેટલો સારો હોય છે તેનું આયુષ્ય પણ તેટલું વધારે હોય છે, તે એટલે સુધી કે સારામાં સારા ગ્રંથો ઘણે ભાગે અમર બને છે અને એમાંના વિચારો તથા ઉપદેશોનો કદિ પણ નાશ થતો નથી. સાહિત્યના સંબંધમાં એવો નિયમ છે કે જેમ જેમ સમય જાય છે તેમ તેમ રહી તેમજ નકામાં પુસ્તકો નષ્ટ થાય છે અને સારાં સારાં પુસ્તકો ચાલુ રહે છે. તે સારા પુસ્તકોના વિચારો હમેશાં એવા ને એવા જ રહે છે, સમય તેને જરા પણ બગાડી નથી શકતો.

અર્થવાચન અને વિધાન્યાસંગ.

૨૫

પુસ્તકો હમેશાં આપણા પાસે ઉત્તમ વિચારો અને ઉત્તમ આદર્શો ઉપસ્થિત કરે છે, સારાં પુસ્તકોના અધ્યયનથી અસંખ્ય લોકોનું ભલું થયું છે. મહાવીર સ્વામીનું ચરિત્ર વાંચીને કેટલાય લોકોએ મહાવીર જેવા થવાનો પ્રયત્ન કર્યો; હશે; રામાયણના અધ્યયનથી કેટલાય લોકોએ રામચંદ્રની જેવા સદાચારી અને ધર્મપરાયણ થવાનો પ્રયત્ન કર્યો હશે અને રાવણની માફક કુમાર્ગી થતાં કેટલાય લોકો બચી ગયા હશે. ગીતાના અધ્યયનથી અનેક લોકો સન્માર્ગે વળ્યા હશે. આજ સુધીમાં કરોડો મનુષ્યોએ મહાભારત વાંચ્યું હશે અને એમાંથી અનેક લોકોએ એટલું તો અવશ્ય સમજી લીધું હશે કે દુષ્ટ માણસ ગમે તેટલો બળવાન હોય તો પણ છેવટે વિજય તો સદાચારી અને સત્યનિષ્ઠ મનુષ્યને જ વરે છે. એ રીતે અનેક ઉત્તમ કોટિના ગ્રંથોની બાબતમાં સમજી લેવું.

ઉત્તમ ગ્રંથો આપણને ઉત્તમ વાતો જ બતાવે છે અને આપણને ઉત્તમ મનુષ્યોના દર્શન પણ કરાવે છે. સંસારમાં ગ્રંથ જ એક એવું સાધન છે કે જે આપણને આજ સુધીના સઘળા મહાપુરુષોની સમીપ પહોંચાડી શકે છે, તે આપણને પ્રાચીન મહર્ષિઓના સદ્વચન સંભળાવે છે અને તેઓના સત્કાર્યોનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવે છે. કલ્પસૂત્ર આપણને ભગવાન મહાવીરના સદુપદેશામૃતનું પાન કરાવે છે, ત્રિપિટક આપણને મહાત્મા બુદ્ધદેવના સદુપદેશ સંભળાવે છે, બાઈબલ આપણને મહાત્મા ક્રીસ્ટના ઉપદેશવચનો સંભળાવે છે અને કુરાનમાં આપણને મહમ્મદ પયગંબરના સદ્વચનો મળે છે. ગ્રંથો આપણને તેના રચનાર મહાત્માઓની સમક્ષ ઉપસ્થિત કરે છે અને તેઓનાં વાક્યો આપણને સંભળાવે છે. ગ્રંથો દ્વારા આપણે મહાપુરુષોના વિચારો તથા અનુભવો આપણા પોતાનાં કરી શકીએ છીએ. ઘણા જ પ્રાચીન કાળથી માંડીને તે આજ સુધીની સઘળી વિદ્યા, બુદ્ધિ અને અનુભવો માત્ર ગ્રંથોમાં જ એકત્રિત થયેલા જોવામાં આવે છે. એક વિદ્વાન મહાશય લખે છે કે “ જે કામ સ્મરણશક્તિ વ્યક્તિને આપે છે તે કામ માનવ-જાતિને પુસ્તકો આપે છે. તેની અંદર આપણી જાતિનો તથા આપણા દેશનો પ્રાચીન ઇતિહાસ ભર્યો હોય છે, આપણા આવિષ્કારોનો ઉલ્લેખ હોય છે અને યુગોના અનુભવ તથા જ્ઞાનનો સંગ્રહ હોય છે. તેઓ આપણી સમક્ષ પ્રકૃતિનાં સૌંદર્યનું ચિત્ર રજૂ કરે છે, દુઃખને વખતે આપણને સાન્ત્વન આપે છે, આપણા માનસિક ખેદને દૂર કરીને આપણા ચિત્તને પ્રસન્ન બનાવે છે, અને આપણું હૃદય એવા એવા સુંદર વિચારોથી ભરી દે છે કે જે આપણને આપણી વર્તમાન દશાથી ઉપાડી જઈ ઉન્નતિને શિખરે પહોંચાડે છે. ”

--ચાલુ.

સ્ત્રી-વિભાગ.

મહિલા સુધાર.

૫ રમ કલ્યાણકારી પરમાત્માને વંદના નમસ્કાર કરી આપણા સર્વના આત્મામાં તે પ્રભુ જેવા અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત આત્મિક સુખ અને આત્મશક્તિ. શુભો ભરેલા છે. તે પ્રગટ થાઓ એવી ભાવના કરૂં છું.

પૂજ્ય બહેનો ? આજ આપણે આત્મકથા-પોતાના જીવન સંબંધી વિચાર કરવા એકત્ર થયાં છીએ, હું પણ આપમાંની એક છું; મને બહોળું જ્ઞાન નથી, તેમ જાહેર ભાષણ આપવાનો અભ્યાસ નથી. તો હું જે કહું તેને સુધારી હંસની માફક સાર ગ્રહણ કરશો. એવી પ્રાર્થના છે.

આજ મહિલા-સુધાર સંબંધી વિચારો કરવા પૂર્વે આપણે આપણાં થોડાં નામો યાદ કરી લઈએ. ને પૂર્વજીએ ભરેલ ગંભીર અર્થ થોડો વિચારીએ.

મહાન્=મોટું. જે મહાન્ હોય, જેના અનેક ઉત્તમ શુભો હોય. તેને મહિલા કહે છે. આપણને અમળા પણ કહે છે. અમળા અને ન અવળા इति अवला બળ જેનામાં ન હોય તે અમળા. એ નથી. આજે અજ્ઞાનતાથી તે અર્થ કરી આપણે કાયર બની ગયેલ છીએ. દરેક સ્ત્રી દુઃખ આવતાં કહે છે કે અમળાનું શું જોર. આ આપણી અમળાનો અર્થ ન સમજવાથી થયેલ ભૂલ છે. અમળા એટલે જેનાથી બળવાન બીજું કોઈ નથી. નાસ્તિ બલવાન યસ્યા: સા એ આપણે અનંત બળી છીએ. બુદ્ધો, શ્રી રામચંદ્ર, શ્રી કૃષ્ણ, શ્રી મહાવીર, મહાત્મા બુદ્ધ આદિ જગતના બધા મહાપુરુષોને જન્મ દેનાર, ગર્ભને બાળ અવસ્થામાં શિક્ષા આપી રક્ષણ કરનાર કોણ છે ? આપણે જ છીએ. આથીજ શાસ્ત્રોમાં આપણી જાતીને રત્ન

સ્રી-વિભાગ-મહિલા સુધાર.

૨૭

કુક્ષિ ધારીણી-(જેની કુક્ષિમાં રત્નો ઉપજે છે.) એ ઉપમા આપી છે. જુઓ, જગતમાં દરેક મંગળ કામ સ્ત્રીઓના હાથેજ થાય છે, શુક્ર સ્ત્રીઓનાજ મનાય છે, ઇત્યાદિથી એ વાત સ્પષ્ટ સમજાશે, કે આપણે અ=નથી. જેનાથી કોઈ બીજું બળા=વધારે બળવાન એવી છીએ.

પ્રેમદા-એ પણ આપણું નામ છે. આજ ભોગી જીવો આ નામ દુષ્ટ, નીચ અર્થમાંજ લગાડે છે. ખરું જોતાં પ્રેમ શબ્દ છે, રાગ શબ્દ નથી, પ્રેમ શુદ્ધ છે, રાગ પાપી છે. જે પાપી મોહ રાખે, વિષયી રાગ ધરે. તે પ્રેમદા નથી, પણ જે. પ્રેમ, દયા, અનુકંપા, કરૂણા રાખે. તેજ પ્રેમદા છે.

આપણને કામીની કહે છે. હું બ્રહ્મચારીણી છું, એટલે હું આ શબ્દની બહાર કે અંદર ગણાઉં ? જહેનો, જે-કામિનીનો અર્થ પૂરો નથી સમજતાં- તે તો કહેશે કે-બહેન, તમે તેમાં નથી, પણ બહાલી જહેનો, કામ=એ એકજ અર્થ નથી. કામ=ઇચ્છા છે. જુઓ, શાસ્ત્રોમાં જ્ઞાનીને સકામ-મરણ કહ્યું છે. જેને મરતાં આવડે છે, જે મરતાં આત્માનંદમાં લીન રહે છે, તે સકામ-મરણ એટલે પંડિત મરણ કહેવાય છે. આપણે કામિની એટલે હમેશાં ઉત્તમ ઇચ્છા, પવિત્ર ભાવના રાખનાર છીએ. વિષયેચ્છા તો નીચ છે, તે રાખવાથી આપણે કલંકિત થઈએ, માટે હવેથી આ શબ્દનો અર્થ કામિની=ઉત્તમ અભિલાષા કરનારીજ કરશો. આપણા નામો બધા ગુણો પરથી પડેલ છે. આપણે અભણ રહીને ભણીને ચોપડીઓ વાંચી શુષ્ક જ્ઞાન લીધું, પણ સત્ય જ્ઞાન ન મેળવ્યું જેથી આ દશા છે. હવે તે સુધારવા આપણે એક મહિલા સુધાર મંડળ સ્થાપી દર અઠવાડીયે જાહેર બ્યાખ્યાન આપી આપણા જીવનને ઉચ્ચ બનાવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, એવી મારી ખાસ વિનંતી છે.

સ્ત્રી જાતિમાં કોમળતા, પ્રેમ, લજ્જા આદિ સ્વાભાવિક ગુણો હોય છે. અને ઇર્ષ્યા, ક્રોધ, કલહ, ભય, દેખાદેખી, અજ્ઞાનતા એ દોષો આજે મોટા પ્રમાણમાં વધી ગયા છે. આપણા સ્વાભાવિક ગુણો તેવી ઉત્તમ શિક્ષા વિના ખુઠા થયા છે, નષ્ટ થયા છે, તે દુર્ગુણો ભયંકર રૂપે પ્રગટી ગયા છે. આજે આપણા માટે કવિયો અને વિદ્વાનો જે અપમાન ભરી ટીકા કરે છે તે જોઈ ગુસ્સે ન થવું જોઈએ પણ આપણી ભૂલો સુધારી એજ કવિઓ આપણી ખુરી ટીકા ન કરતાં ગુણો ગાય એવું થવું જોઈએ.

જુઓ, મહા સતી, રાજેમતી, ચંદનબાળા, પ્રાક્ષીજી, સુંદરીજી, સીતાજી, દમયંતી આદિ આપણી જહેનોએ પોતાના સહજુણેથી, (ક્યાં તો સ્ત્રી નરકની ખાણની કડવી ગાળ છે તેને બદલે) પોતાનાં સારા કામોથી પ્રભાતમાં સતીઓના નામો અનેક મહા પુરૂષો રોજ ગણી પોતાને પવિત્ર થયા માને છે. માટે આપણે આપણા દુર્ગુણો છોડી સહજુણે પ્રગટ કરવા જોઈએ.

જગતમાં સ્ત્રી ને પુરૂષ બે જાતિ છે. તેમાં આપણે સ્ત્રી થયાં તેથી આપણા જન્મ આજે બહુ હલકો છે, એવો વિચાર કરી મળેલ મનુષ્ય ભવ રૂપી રત્ન શુભાવ નહિ. જરૂર સ્ત્રીઓને સ્ત્રીધર્મ, ગભાં ધારણ આદિ શરીર ધર્મો વધારે છે, અને તે થવાનું કારણ પૂર્વે આપણે ચાર કામમાંનું કોઈપણ બુરું કામ કર્યું છે, તેનું ફળ છે. શાસ્ત્રકારો કહે છે કે ચાર કારણે સ્ત્રી થાય છે.

૧ હું કારણ—ધર્મ્યા કરે.

૨ જીવું કારણ—જીવું બોલે અથવા કપટ કરે.

૩ જીવું કારણ—વિષયની વાંછા કરે.

૪ થું કારણ—સારું કામ કરતાં બીક રાખે અથવા પુરૂષાર્થ ઉદ્યોગ ન કરે.

આજે પણ આ ચાર દોષો આપણી જાતિમાં વધારે પ્રમાણમાં દેખાય છે. તે આપણે તપાસીએ.

૧ હું. આપણે ઘરમાં પુરૂષો કરતાં વધારે અદેખાઈ કરીએ છીએ. દેરાણી, જેઠાણી, સાસુ, વહુ જેટલા કંકાસ કરે છે, તેટલા કલેશ બાપ, દીકરા કે ભાઈ ભાઈમાં નથી થતા, એથી આપણામાં આ દોષ હજી કાયમ છે, તે દૂર કરવા આજે પ્રતિજ્ઞા લેવી જોઈએ.

૨ જીવું. કપટ ને જીવું. તે આજે તુચ્છ-નજીવા કામ ખાતર જીવું બોલીએ છીએ, ને થોડા લાભ ખાતર કપટ કરીએ છીએ. તે દોષ દૂર કરવા પણ દૃઢ નિશ્ચય કરવો જોઈએ.

૩ જીવું. વિષયેચ્છા-વિષયમાં કાન, આંખ, નાક, જીભ ને ચામડી. એ પાંચે ઇન્દ્રિયના ભોગ છે. કાનથી પ્રશંસા સાંભળી કુલાવું, કડવો શબ્દ, નિંદા સાંભળી નારાજ થવું, તે કાનનો વિષય છે. વિષય જન્ય ગીત સાંભળવાં તે પણ આમાં આવે છે. આંખથી રૂપ જોવામાં, નાકથી સુંઘવામાં, જીભથી સ્વાદ લેવામાં ને ચામડીથી સ્પર્શ જન્ય સુખમાં તથા શરીરને શણગારવું આદિ અનેક વિષયમાં સ્ત્રી જાતિની લાલસા વધારેજ છે. જીવે, ઘરેણું પુરૂષો ક્યાં પહેરે છે, તો આપણે શા માટે પહેરવાં? આપણે પગથી માથા સુધી-જ્યાં ઘરેણું પહેરાય ત્યાં સુધી પહેરીએ છીએ. નાક, કાન છેદીને પણ આપણી ઘરેણું પહેરવાની લાલસા પુરી કરીએ છીએ. ખરી વાત જીવીજ છે. જ્યારે પૂર્વના સ્ત્રી રત્નો યોગ્ય ઉમરનાં થતાં અને તેમનામાં અખંડ બ્રહ્મચારી થવાનું આત્મબળ નહોતું, ત્યારે યોગ્ય પતિ સાથે તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે માતા પિતા સંબંધ કરવા પ્રયત્ન કરતાં, તે વખતે પતિ પૂછતો કે-હાથ કેવા છે? ત્યારે જો હાથથી દાન દીધું હોય, સેવા કરી હોય, કોઈને દુઃખ દીધું ન હોય, કોઈની ચીજ ન ઉઠાવી હોય તેવા હાથ હોય તો તે

સો-વિભાગ-મહિલા સુધાર.

૨૯

પતિ તે સ્ત્રીને સ્વીકારતો. હાથથી શું લીધું કે શું લીધું (ચોરી કરી કે નહિ). તે કોઈ પુછતું નથી. સોનાની અને હીરા મોતીની બંગડીથી હાથ શણગારી અજ્ઞાન સ્ત્રીઓ પોતાના હાથને ભાગ્યશાળી માને છે, અને આજના અજ્ઞાન પુરૂષો પણ તેમાં મોહ્યા છે. કાનથી કેટલાં ઉત્તમ શાસ્ત્રો સાંભળ્યાં ? કેટલી ગુરૂ પાસેથી ધર્મની શિક્ષા સાંભળી ? કદી કોઈની નિંદા તો સાંભળી નથી ? વિષય, રાગની વાતો કેટલી સાંભળી ? એ કોઈ આજે પુછતું નથી, હીરા, મોતી અને સોનાના એરિંગથી કનની શોભા ગણાય છે.

માથામાં જે જ્ઞાનતંતુ છે તેમાં કેવું જ્ઞાન ભર્યું છે ! એથી કેવા સુવિચાર કર્યા છે ? તે મગજ ભુરા વિચારો-દ્રેષ, કલહ, ક્રોધ, ગર્વ, કપટ, લોભ, મોહને વિષયેચ્છાના વિચારોથી ગંદુ તો નથી ? તે કોણ પુછે છે ? આજ તો સુગંધી તેલ નાંખ્યું ને સારો અંબોડો કરી ફૂલ બાંધ્યા કે બસ થાય છે.

કમર ક્યાં નમાવી ? વડિલોની સેવામાં ને દુઃખીઓની સેવામાં કેટલી કમર નમી છે ? પહેલાં તો તે પુછાતું, પણ આજ તો સોનાના કંદોરાથી તે સારી ગણાય છે.

ગળું—હારોથી કે માળાથી ભરેલ આગળ સારું નહોતું ગણાતું, પણ કેવા શુભોની માળા પહેરી છે તે પરીક્ષા થતી.

પગ—આગળ ગાંઝરથી સારા નહોતા ગણાતા, પણ ગરીબોની સેવા, વડિલોની સેવા, ધર્મ કાર્ય ને પરોપકારમાં પગ કેટલા ચાલ્યા છે તે પુછાતું હતું.

હવે તો બધું ઉલટું થયું છે—વિકાર થયો છે. સ્ત્રીજાતિએ ખોટી ઉપરની શરીરની શોભામાંજ પોતાનું ગૌરવ ગણ્યું છે. અજ્ઞાન એટલું વધ્યું છે કે દોષોને શુભ માનીએ છીએ. જેમકે:—

સોજે આવવાથી શરીર જાડું થયું માને, સંનિપાત થતાં શક્તિ વધી ગણે ને કાઠ નીકળે તેને રૂપ વધ્યું માને—તેવી દુર્દશા થઈ રહી છે. તેને આપણે સમજી પણ શકતા નથી અને એથી કરી આપણે સુધાર કરવાને આપણને મન થતું નથી. હવે જો સુખી થવું હોય તો હાથ, કાન, નાક, ગળું, કેડ ને પગની ખોટી શોભા છોડી દઈ સાચી શોભા કરવી જોઈએ. આ વિષય અતિ ઉપયોગી છે.

ઘરેણાં, કપડાંની શોભાથી વિષયેચ્છા વધે છે—તો શરીરશોભાનો મોહ વધ્યો છે, તે દૂર કરી સાદું જીવન બનાવીશું ત્યારે પ્રલ્લાસ્ય અને શિયલ સાચવી શકીશું.

૪ થું સ્ત્રી થવાનું કારણ. સારું કામ કરતાં લોકોનો ભય રાખવો—બહીવું અને પુરૂષાર્થ—ઉદ્યોગ ન કરવો એ છે. આજે આપણે લોકોની ખોટી બીકથી ધર્મક્રિયા પણ મુકી દઈએ છીએ ને સારા કામમાં ઉદ્યમ પણ કરતા નથી. કેટલીક

હાનિકારક રીતિઓ ખરાબ જાણવા છતાં છોડવાને કાયર છીએ એ ભૂલ છે, ને તે સુધારવી જોઈએ.

આપણે ઉપર કહેલ ચાર દુર્ગુણો છોડી ચાર સદ્ગુણો ગ્રહણ કરીએ તો સ્ત્રીપણું છુટી જશે, અને શિશુ મુક્તિ થશે.

જીવ માત્રની ઉન્નતિના બે માર્ગ શાસ્ત્રોમાં બતાવ્યા છે. શાસ્ત્રકારો ફરમાવે છે કે—**જ્ઞાન ક્રિયામ્યાં મોક્ષઃ** જ્ઞાન અને ક્રિયા એટલે ચારિત્રથી મોક્ષ થાય છે. મોક્ષ એટલે દુઃખોથી છુટવું. જેટલે અંશે જ્ઞાન અને ક્રિયા ઉત્તમ થશે તેટલે અંશે આપણાં દુઃખો ઘટશે. એજ બે ગુણો દ્વિષિત થવાથી દુઃખો વધે છે. આજ આપણું જ્ઞાન મલીન થયું છે, જેથી સારું ખાવામાં સુખ, સારું પહેરવામાં સુખ જાણ્યું, એ અજ્ઞાનતા છે. તેવાં કામ કરવા પ્રવૃત્તિ થઈ તે માઠી ક્રિયા. એ પ્રમાણે જ્ઞાનક્રિયા બગડતાં દુઃખો થયાં હોય તે સુધારવાની જરૂર છે.

જ્ઞાનના પ્રકાર.

જ્ઞાનના અનેક પ્રકાર છે. તેમાં મુખ્ય બે નીચે મુજબ છે.

૧ લો. વ્યવહારિક જ્ઞાન. ૨ જો. ધાર્મિક જ્ઞાન.

૧. વ્યવહારિક જ્ઞાનમાં અનેક જાતનું જ્ઞાન જરૂરી છે. જેવું કે—(૧) શરીર સંબંધી જ્ઞાન, (૨) સમાજ સંબંધી જ્ઞાન, (૩) કુટુંબ વ્યવસ્થાનું જ્ઞાન, (૪) ગૃહવ્યવસ્થાનું જ્ઞાન, (૫) ગર્ભરક્ષાનું જ્ઞાન, (૬) સંતાન પાલનનું જ્ઞાન, (૭) વડીલોની સેવા કરવાનું જ્ઞાન, (૮) વિનય, સત્ય, બ્રહ્મચર્ય, કરકસર, સહનશીલતા આદિનું જ્ઞાન. આ બધાનું વિવેચન કરતાં વિસ્તાર બહુ વધી જશે જો કે એ જરૂરી છે. છતાં બીજા વખત માટે તે બોલવાનું રાખીશ.

સ્ત્રી જાતિમાં સુશિક્ષા ને સદાચારની વૃદ્ધિ કરવાથી આપણી ઉન્નતિની સ્ત્રી (શિક્ષા) સાથે જ્ઞાતિ-સમાજ અને દેશની ઉન્નતિ થશે, પુરૂષ જાતિની પણ ઉન્નતિ થશે. બધા દુઃખો, દુર્ગુણો અને હાનિકારક રીવાજો દૂર થશે, સર્વત્ર સુખ, શાંતિ અને પવિત્રતા ફેલાશે.

શાસ્ત્રકારો સ્ત્રી જાતિને મોક્ષ સુધીની હકદાર ફરમાવે છે. સાતમી નારકીમાં સ્ત્રી ન જઈ શકે, કારણ એટલાં પાપ એ ન કરી શકે. પણ મોક્ષમાં જઈ શકે છે. એ ઉપરથી સ્પષ્ટ સમજાય છે કે સ્ત્રી જાતિને ઉત્તમ થવાને પૂરો હક્ક છે. તો આપણે હવે જાગૃત થઈ આપણી ઉન્નતિનાં કાર્યો કરવાં જોઈએ.

વ્યવહારિક શિક્ષણના અભાવમાં આ એક જન્મ દુઃખમય જાય છે, અને ધાર્મિક જ્ઞાનના અભાવે આ જન્મ અને ભવિષ્યના અનંત જન્મો દુઃખમય થાય છે.

વર્તમાન સમાચાર.

૩૧

ઈંગ્રેજી ભણવું. મેટ્રીક-બી. એ. એમ. એ. કે ડોક્ટરી પરીક્ષા પાસ થવાથી વ્યવહારિક જ્ઞાન સાડું મેળવ્યું ગણાતું નથી. જેનાથી વિચારો સુધરે, જીવન પવિત્ર થાય, બીજાનું ભલું કરી શકાય, સાદું અને શ્રમવાળું જીવન નિર્વાહ કરતાં આવડે તે વ્યવહારિક જ્ઞાન છે.

ધાર્મિક જ્ઞાન પરમ આવશ્યક છે. જે આત્માને પરમાત્મ સ્વરૂપ બનાવે તે ધર્મવસ્તુ છે. આજે તો આપણે રૂઢીથી ચાલી આવતી સાંપ્રદાયિક ક્રિયાઓમાં ધર્મ માનીએ છીએ. આત્મા અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત સુખ ને અનંત શક્તિ એ ચાર ગુણ પૂર્ણ છે. શરીર તેમાં રહેલ ઇંદ્રિયો અને તેના ભોગો તે આત્માની વસ્તુ નથી. આવું જાણી ઇંદ્રિયજન્ય ભોગો સર્વથા છોડી અહિંસા, સત્ય, અચ્યુત્ય, બ્રહ્મચર્ય, ત્યાગ, ક્ષમા, વિનય, સરળતા, સંતોષ. આદિ ગુણો પ્રગટ કરવા અને રાગ, દ્વેષ, મોહનો ક્ષય કરવો એ ધર્મ છે.

વ્યવહારિક અને ધાર્મિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી જીવનને પવિત્ર બનાવે છે તે મનુષ્યજન્મને સફળ કરી પરમ સુખને પામે છે.

અંતમાં શુદ્ધ ભાવથી એવી ભાવના કરું છું કે મને અને જગતના સર્વ પ્રાણીઓને સત્ય જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાયો, બધાના દુઃખ અને દુર્ગુણો નાશ પામો. અને સર્વ જીવ સત્ય અનંત અક્ષય આત્મિક સુખને પામો. નિવેદક:-

ઘેલાભાઈ પ્રાણલાલ શાહ.

વર્તમાન સમાચાર.

અજમે વર્ષના યાત્રા ત્યાગ પછી શ્રી પવિત્ર સિદ્ધાચળજીની યાત્રા ખુલી થતાં અશ્વાડ માસમાં શુદ્ધ ૧૪ પછી સાથે સાથે શ્રી તાલધ્વજગિરિની આશાબેર યાત્રા કરવા જતાં કેટલાક યાત્રાળુઓ શેત્રુંજી નદીમાં આવેલ પુરને લઈને મજામાં બેસી સામે કાંઠે જતાં, કમભાગે મજા ઉઘો વળી જતાં પંદર યાત્રાળુઓ નદીના પુરમાં તથાજ જતાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે તે માટે અમે સંપૂર્ણ ખેદ જાહેર કરીએ છીએ અને તે યાત્રાળુઓના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાયો. તેમ પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

ખરી મનુષ્ય સેવા.

રાજકોટ નિવાસી ડોક્ટર રતિલાલ એસ. શાહ કે જેઓએ વિલાયત જઈ આંખના કામમાં ખાસ કુશળતા પ્રાપ્ત કરી છે. સ્વાર્થ સાથે જનસેવા કરવાની ધગશ તેઓશ્રીને ઉત્પન્ન થતાં, કમ્બ અને ચોરવાડમાં નિઃસ્વાર્થ વૃત્તિથી શુભારે બે હજાર મનુષ્યોને ફ્રી મોતીયા ઉતારી, બીજી રીતે પણ શાંતિ ઉપજવી, રાહત આપી પરમાર્થ કરી પુણ્ય ઉપાર્જન કર્યું છે. તેમને અત્રેના શ્રી વડવા જૈન મિત્રમંડળ કે જેઓ જૈન સમાજની સેવા ક્રમેક્રમે કરતાં ભવિષ્યમાં જનસેવા કરવાની અભિલાષા ધરાવતાં તે મંડલે ડોક્ટર રતિલાલ શાહને

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અત્રે ભાવનગરમાં પધારી આંખના દરદીયોનું નિદાન કરવા આમંત્રણ કરતાં, ઉક્ત ડોક્ટર સાહેબ અત્રે આવતાં તા. ૫ થી ૧૮ તાર દિવસ સુધી શુભારે બે હજાર મનુષ્ય (અત્રેના તથા બહારગામના) ને તપાસી રાહત આપી છે: જેમાં સુમારે મોતીયા ઉતારવાવાળા પાંચશે મનુષ્યને મોતીયા ઉતારવા માટે પોતાની સગવડે અત્રે સેવા કરવા પધારવા ઇચ્છા જણાવી છે. હજારો રૂપૈયાની આવક (પોતાના સ્વાર્થને) તિલાંજલી આપી મનુષ્ય સેવાના આવા અપૂર્વ કાર્ય માટે ડોક્ટર રતીલાલ શાહ ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે. આવા જનસેવાના કાર્યના નિમિત્ત થનાર અને તે સેવામાં જેમનો જન સેવાનો ભાગ છે તેવો યોગ સાધનાર શ્રી વડવા મીત્ર મંડલે, તે નિદાનના ચાર દિવસો માં જે ખાવા પીવા કે સુવાની દરકાર રાખ્યા વગર વ્યવસ્થા ઉત્તમ પ્રકારે સાચવી છે તે માટે તેમને પણ ધન્યવાદ ધટે છે. સાથે સાથે જણાવવા પ્રમાણે શ્રી વિજયધર્મ પ્રસારક સભાના સભ્યોએ પણ વ્યવસ્થામાં ભાગ આપ્યો છે તે માટે તેમને પણ મુઆરકબાદી ધટે છે. હવે શ્રી વડવા મિત્ર મંડલને લલામણ કરવામાં આવે છે કે અધુર રહેલ મોતીયા ઉતારવાનું કાર્ય ડૉ. રતીલાલ શાહને ફરી આમંત્રી અનેક મનુષ્યોને તે માટે રાહત આપી પુણ્ય ઉપાર્જન કરવાનો સુયોગ જલદીથી સાધશે.

શ્રી સમેતશિખરજી કેસ.

જે કેસ દીગંબરી સામે પટણા હાઇ કોર્ટમાં ચાલતો હતો તેનું ધરમેળે સમાધાન (પતાવટ) તેમની અને આપણા વચ્ચે ચાલતા તે પ્રયત્ન નિષ્ફળ જતાં, પટણા હાઇ કોર્ટે ઘણા મુદ્દાઓને ચુકાદો આપણા લાભમાં કર્યો છે. જણાવવા પ્રમાણે શ્રી અંતરીક્ષજી તીર્થેનો ફેસલો પણ આપણા લાભમાં થયો છે. આપણા તીર્થેમાં નકામો આડખીલો ઉભી કરી આપણને કોર્ટમાં ધસડવાના પ્રયત્નો દીગંબરી અંધુઓ નિરર્થક કરી બન્ને શીરકાના પૈસાનું પાણી કરાવે છે અને સમાધાનીના માર્ગોલેવાની આપણી ઇચ્છા તથા પ્રયત્નો હોવા છતાં પણ તે માર્ગને બહેલે કોર્ટનો માર્ગ દીગંબરીબાઇઓ લઇ કલેશ વધારવાના પ્રયત્નો કરે છે જે ઇચ્છવા યોગ્ય નથી.

આત્માનંદ પ્રકાશ માટે એક મુનિ મહારાજના હૃદયોદ્ગાર.

દરેક મનુષ્ય આલક મટી યુવાન બને છે. આજે આત્માનંદ પ્રકાશ યુવાવસ્થામાં પ્રવેશ કરે છે, તે જણી આનંદ યુવાવસ્થાની તાઝગી ચૈતન્ય, અને ઓજસ આત્માનંદ પ્રકાશ-પ્રકાશ તેના વાંચકોને સુદર વિચારોના પ્રવાહમાં લુપ્ત કરી બધાને પ્રકૃષ્ટિત બનાવે એમ ઇચ્છું છું.

જેમ યુવાન મનુષ્યો સતત વિચારોથી, વાણીના ઘોષથી અને શરીરના બળથી બીજાને આકર્ષે છે, તેમ આત્માનંદ પ્રકાશ તેનાં વાંચકને વિચાર સ્વાતંત્ર્ય આપી વાણી અને ધર્મરૂપી શરીરના બળથી આકર્ષે એ અત્યારે ખાસ જરૂરી છે. યુવાન ધારે તેટલી સેવા કરી શકે તે ગમે તેવા કષ્ટોમાંથી પસાર થઇ જાય છે. અન્તમાં આત્માનંદ પ્રકાશને અને તેના કાર્યવાહકોને શાસનદેવ સુયોગ્ય શાસનસેવા કરવાનું બળ આપે એ શુભેચ્છા પૂર્વક વિરમું છું.

મુ. ન્યાય વિ. ના ધર્મલાભ.

નવા પુસ્તકો ને રીપોર્ટોની પહોંચ ને સમાલોચના હવે પછીના અંકમાં આવશે.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શ્રી રંગુન જૈન પાઠશાળા.....ળી. વ. લાઇફ મેમ્બર.
૨ શ્રી ઉમેદખાતિ જૈન જ્ઞાન મંદિર..... ,,

જુજ નકલો સીલીકે છે જલદી મંગાવો.

“ ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય । ”

પ્રસ્તુત ગ્રંથના કર્તા ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ છે. ગુરુતત્ત્વના સ્વરૂપનો સંગ્રહ વાચકોને એકજ ઠેકાણે મળી શકે એવા ઉદ્દેશથી તેઓશ્રીએ જૈના ગમોતું દોહન કરી પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં તેના સંગ્રહને રોચક અને સરલ છતાં પ્રૌઢભાષામાં વર્ણવેલો છે જેનો ખ્યાલ વિદ્વાન વાચકોને ગ્રંથના નિરીક્ષણથી આવી શકશે.

સંસ્કૃત ભાષાને નહીં જાણનાર સાધારણ વાચકો પ્રસ્તુત ગ્રંથ માટેની પોતાની જિજ્ઞાસાપૂર્ણ કરી શકે તે માટે ગ્રંથની આદિમાં સંપાદક ગ્રંથનો તેમજ તેના કર્તાનો પરિચય કરાવી ગ્રંથનો તાત્ત્વિકસાર તથા વિષયાનુક્રમ આદિ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે. અને અંતમાં ઉપયોગી પરિશિષ્ટો તથા ઉપાધ્યાયજીના અજ્ઞાત બે અપૂર્વ ગ્રંથોનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ખપી મુનિ મહારાજને તેમજ ગૃહસ્થોએ મંગાવવા સાવધાન રહેવું. દરેક લાભ લઈ શકે તે માટે કિંમત અડધી રાખવામાં આવી છે. રૂ. ૩-૦-૦ ટપાલ ખર્ચ જુદું પડશે અમારે ત્યાં મળી શકશે.

લખો શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

અમારું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

નીચેના ગ્રંથો છપાય છે.

- ૧ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર) ૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર (ભાષાંતર)
૨ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ૫ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ,,
૩ ચિલાસવર્ણકદ્વા અપગ્રંથ છાયા સાથે. ૬ શ્રી વસુદેવ દિલ્હિ પ્રાકૃત.

ઉપરના ગ્રંથો ઘણાજ પ્રાચીન પૂર્વાચાર્યકૃત હોઈ, કથાઓ ઘણીજ સુંદર રસિક, ભાવવાહી અને અંતર્ગત વિવિધ ઉપદેશક કથાઓ સહિત છે. નંબર ૧-૫ ના ગ્રંથોમાં સહાયની આવશ્યકતા છે. મહાન પુરૂષોના આવા સુંદર, સત્ય ચરિત્રો વાંચી વિચારી આત્મકલ્યાણ સાધવાની આ સુંદર તક કે જે સભાના લાઇફ મેમ્બર થઈ તેના ગ્રંથો ભેટ મેળવી લેવા ચૂકવાનું નથી.

અધિકમાસનો ચાંક પ્રકટ કરવામાં આવતો નથી.

વિનય.

“પામર ! તારી હુદ્ડ ફત્તેહનું પ્રાગલ્ભ્ય ધરાવનાર તું કોણ ? તું અજ્ઞાન છે, તેનું જ્ઞાન થતાં જાણજે કે તું જ્ઞાનને પહેલે પગથીયે ચઢ્યો. બીજાની નજરમાં જો તારે મૂર્ખ ન જણાવું હોય તો તું ડાહ્યો છું એવો ડાળ કરવાની મૂર્ખાઈ છોડી દે. સુંદર સ્ત્રી જેમ સાદા વસ્ત્રોમાં સુશોભિત દેખાય છે તેમ સરલ વર્તણૂંક એ જ્ઞાનનું પરમ ભૂષણ છે. નમ્ર માણસની વાણી સત્યને શોભાવે છે; અને તેનું થોડા બોલાપણું તેને ભૂલોથી બચાવે છે. તે પોતાનાં ડહાપણ ઉપર આધાર રાખતો નથી, પણ પોતાના મિત્રોની સલાહ લે છે અને તેમાંથી સાર ગ્રહણ કરે છે. પોતાનાં વખાણથી તે દૂર નાસે છે, અને વખાણ કબુલ રાખતો નથી; તે કદિ પોતાની પૂર્ણતા સ્વીકારતો નથી, છતાંય જીરખો જેમ રમણીની સુંદરતામાં વધારો કરે છે, તેમ વિનયથી છુપાયલા તેના ગુણો પ્રકાશી નીકળે છે; પણ પેલો બડાઈખોર અને ઉદ્વેગ માણસ શું કરે છે ? તે કિંમતી વસ્ત્રો પહેરી જાહેર રસ્તામાં ચારે બાજુ નજર નાંખતો ચાલે છે અને બીજાનું ધ્યાન ખેંચે છે. તે પોતાનું માથું અકબંધ રાખે છે અને ગરીબોની અવગણના કરે છે; પોતાનાથી ઉતરતા દરજ્જાના માણસો સાથે ઉદ્વેગથી વર્તે છે, અને બદલામાં તેનાથી ચઢતા દરજ્જાના તેની મૂર્ખાઈ અને અભિમાન ઉપર હસે છે. તે બીજાની સલાહને ધૂતકારી કાઢે છે, અને પોતાના ઉપરજ આધાર રાખી ગુચવાડામાં પડે છે. પોતાની કલ્પનાના તરંગથી તે કુલાઈ જાય છે. અને આખો વખત પોતાના વખાણ સાંભળવામાં જ મગ્ન રહે છે. પોતાના વખાણ તે લોહપતાથી ગ્રહણ કરે છે અને ખુશામતીઆઓ તેનો વિનાશ કરે છે.”

શ્રી યજ્ઞવેદી.